ARGENTÍNAI

MAGYAR HÍRLAP

külön ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

I. évf. 9. sz.
2005. DECEMBER
(LXXVI.évf.15.815 sz.)

BŐJTE CSABA OFM:

Karácsonyi üzenet Mária Földjéről: REMÉNYSÉGEM INGECSKÉJE!

Óév napján szelíd kopogásra figyeltem fel. Egy nagyon szerény mosolygós asszony állt a kolostor ajtajában. Dévától 30 kilométerre lévő elhagyott bányatelepről, Kismuncselről jött ez a magyar nevű, magyar származású, de magyarul egy szót nem tudó bajbajutott négygyermekes édesanya.

December elején jártam náluk, az évek óta felhagyott bánya területén laknak, kint az erdőben. Ott jártamkor csodálatos szép, fehér hó borította a feltépett föld sebeit. Hatalmas fák, rohanó hegyi patak, s mint hajdani nagy csata halottai hevernek szinte lépésről lépésre az ócskavassá silányult csillék, villanymotorok, láncok, kábelek. A bánya mindenféle hulladékai közt hátramaradt egy házikó is, amely közel egy kilométerre van a hajdani bányásztelep legelső lakott házától. Itt talált otthon a négy kisgyermekével (a legnagyobb tizenegy éves) ez a szegény asszony.

A kopogtató édesanyát beengedtem:

- Nincs semmim, szégyellem a gyermekek előtt, hogy karácsonyra sem kaptak semmit, s most sincs, mit adjak nekik. Segítsen, kérem!

Édesanyám kezdett összeszedni eztazt, hogy megtöltse a nő zsákját, én érdeklődök. Döbbenten hallom, hogy a harminc kilométeres utat a hegytetőről a kolostorig gyalog tette meg. Végül is más alternatívája nincs, hisz ott fent a hegyen havat nem is szokták elnyomatni az útról, amióta a bánya bezárt. Most is a csodaszép táj egy-másfél méteres hótakaró alatt alszik minden.

Az édesanya reggel négy órakor indult, alvó gyermekeit a Jóistenre és a házőrző kutyákra bízta. Hellyel kínáltam, de ő állva várta meg, míg megtelt a zsákja, majd mentegetőző szelídséggel, elnézést kér, amiért siet: „Mert ugye megértjük, hogy idő kell az ünnepi előkészülethez!” Szeretne örömet okozni a gyermekeinek. Hamar kapott egyet s mást tőlünk.

A koradélutáni napsütésben csodálatosan szépen ragyogott az alakja, ahogy beleolvadt a hóval borított hegyoldalba.

A továbbiakban írhatnék arról, hogy a kommunista rendszer hány embert hozott hazug ígéretekkel lehetetlen helyzetbe, s hagyott magára világtól eldugott helyeken. Ez a család annak idején mindenét értékesítette és kiköltözött a jól fizető bányába, otthont teremtett magának egy futóhomok rendszer lelkesítésére. A szocializmus nagy bűne, hogy a hibákért, a kudarcért mindenki, azaz senki sem felelős. Sajnos a rendszer összeomlása után már nem tudja értékesíteni otthonát a mindenki által elhagyott bányásztelepen, s így nincs miből még egyszer, valahol életteret teremtsen magának, gyermekeinek.

Írhatnék a silányan sem működő szociális hálóról. Vagy a gyermekvédelemről, amely nem veszi észre, hogy milyen óriási veszélyt jelentenek a perifériára szorult, szinte állati sorsban felnövekvő gyermekek, akiknek minimális esélyük sincs arra, hogy a mind összetettebb világunkba belenőve, labdába rúgjanak.

Sokmindenről lehetne írni. Számomra örök és fájóan szép ez az édesanya. Számomra maga a tömény remény ez az asszony, aki óév napján hatvan kilométert gyalogol, hogy a világtól elhagyott, romos kis házikóba, az Úr 2002. évének első perceiben, ünnepi vígság zsongja be gyermekei lelkét, hogy a testükkel egymást melengető kicsinyek számára az ünnep földre szállhasson.

Meghajtom fejemet az anyai szeretet előtt. Ő nem tudja, hogy szelíd csendes tette, igaz embersége talán a földre néző Isten szemében a bűnös világunk névtelen, csendes mentsége, kiengesztelése.

A koldus asszony ajándéka:

Az ember hivatása, áldozatos munkával ünnepet teremteni a szeretteinknek. A tiszta szeretet a megújuló életnek a záloga! Belőle, általa erő árad, hogy képesek legyünk elindulni a hegycsúcsaink felé, hogy mi is szeretteinknek ünnepet hozzunk a földre.

A szent Karácsony hónapjában kísérjen Titeket a hét minden napján

- az öröm fénye,
- a mosoly fénye,
- az apró szívességek megtételének fénye,
- gyermekeitek szemefénye,
- de különösképpen az Isten szeretetének fénye!

Szeretettel:
Béla atya, Budapest

Finom recept:

Karácsonyi sütemény

***Végy*:**
1 kg jó meleg szeretetet
Szitáld át a türelem szitáján,
Nehogy pletykamag kerüljön bele!
1 kg bátorságot
3 dl szorgalmat és
1 dl jóságot.
Gyúrd össze: 1 tojásnyi kedvességgel és takard le tiszta jókedvvel!
Ha megkelt: süsd meg a kitartás tüzénél!
Szórd meg asszonyi kacagással és tegyél rá Pár csepp nyugodt megfontolást!
Vágd fel annyi darabra, hogy eggyel mindig több legyen, mint ahányan az asztalt körülülitek,
Hiszen mindig akad valaki, aki még rászorul…

A SZERKESZTŐ ÜZENI

Nemrég egy igaz jó barátnőm, pártfogóm, jelenlétemben nyitotta ki újságunk novemberi számát, átlapozta, majd rámnézett: „Márciusban volt egy újszülöttünk, most már kinőtte a bébicipőket és, íme, előttünk áll egy kész fiatalember!”

Ez a mondat örömmel töltött el és kiváltképpen jólesett, mert az illető ismerten őszinte és hozzáállása korántsem kritikátlan. Megelégedésének adott hangot és annak, hogy átlátta a kezdetbeli nehézségeket, valamint azoknak most már mutatkozó részleges megoldását.

Hogyan jutottunk el néhány hónap alatt idáig? Akaratlanul is a kommunisták által „devizaüzérkedéssel” vádolt, meghurcolt, legendás Ordass Lajos evangélikus püspökre kellett gondolnom (Torzsa, 1901.II.6 – Budapest 1978.VIII.15), aki szerint “Az újság olyan, mint egy ház. Jól meg kell alapozni, mert minden nap újra kell építeni a falakat és a minden más egyebet. Iparos munka ez a javából. Kell hozzá kőműves, vízszerelő, tetőfedő. Mindenki egyformán fontos”.

Akárcsak az Evangéliumban, ahol az áll, hogy szükségünk van egymásra, és egyik tag sem fölösleges vagy haszontalan. Köszönöm az Olvasóknak, Barátoknak, összes Támogatónknak a türelmet, buzdítást, a mellénk állást, a Munkatársaknak pedig lankadatlan igyekezetüket és szorgalmukat.

Az Argentínai Magyar Hírlap nevében kívánok szívből áldásos, Boldog Ünnepeket!
A szerkesztő

Wass Albert postumusz imája az év végére:

Föl-föltekintünk a magosságos égre,
Mennyekből az angyal hadd jöjjön el végre!
Árva magyaroknak vigasztalására,
Árva magyar hazánk boldogulására!

MIATYÁNK,
ki vagy a mennyekben... emberfeletti roppant magosságban...
szenteltessék meg a Te neved ebben az elvadult világban!
Jöjjön el a Te országod újra a magyarok földjén
S legyen meg a Te akaratod, mint a mennyekben - úgy odahaza is.
A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk, Uram,
de ne feledkezz meg éhező véreinkről sem Erdély meggyötört földjén.
Bocsásd meg a mi vétkeinket, megszenvedtünk értök.
De míg népünket kínozzák odahaza, ne kívánd Uram,
hogy megbocsássunk kínzóinknak!
Idegen ország jólétében ne vígy bennünket a kísértésbe... se minket,
se gyermekeinket, se az unokáinkat, hogy a magyar voltunkról megfeledkezve
hűtlenek legyünk a szenvedőkhöz...
De szabadíts meg Uram, a gonosztól!
Hogy Tied lehessen újra magyarok földjén az ország, a hatalom, meg a dicsőség,
örökkön-örökké... de ha lehet, még holnap, mert gyöngül már bennünk a honvágyba
belefáradt élet.
S ha nem igyekszel, Uram, maholnap idegen földbe temetik csontjainkat,
s bús lelkünknek nehezére lesz majd meglelni a szörnyű távolságon át a régi otthon helyét,
ahová emlékeink sokasága már rég hazavár...
Ámen.

“Legyünk akkor is keresztyének, ha senki se lát minket, és legyünk akkor is magyarok, ha mindenki lát minket. Merjünk magyarok lenni!”

Gróf Teleki Pál

KARÁCSONYI VÁSÁR

Az EMESE Kultúregyesület
rendezésében a
Hungária termeiben
Pje. Juncal 4250 - Olivos
4799-8437 4711-0144
Étterem nyitva egész nap

December
8-án és 9-én (18-23 óra)
10-én (16-23 óra)
11-én (16-21 óra)
Mikulás vasárnap 17 órakor
(feliratkozás: Pía 4791-4435
18-tól 22 óráig)

Szombaton, december 18-án Plátanoson: Kettős ünneplés...

A Zrínyi Ifjúsági Kör
hagyományos karácsonya
Találkozó déltől kezdve
Mise du. 4-kor, aztán fagyújtás

39 sz. Magyarok Nagyasszonya lcscs.
50. évfordulóját
tábortűz keretében a Z.I.K.
karácsony után megünnepeljük

Mindenkori Z.I.K. diákokat és cserkészeket szeretettel várunk, hogy egy különösen fontos évfordulón együtt ünnepelhessük e két eseményt!

ÉRDEKES TÖRTÉNET - SZIKVÍZ
(közkeletű nevén: **szódavíz) – egy magyar kultuszital**

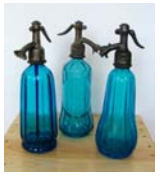

A magyarországi szódavízgyártó iparosok és reprezentatív egyesületük a Magyar Országos Szikvízkészítő Ipartestület nevében köszöntjük az Argentínai Magyar Hírlap kedves olvasóit, az Argentínában élő magyarokat és leszármazottaikat és kérjük, ismerkedjenek meg a tradicionálisan magyar szakmánk és ipartestületünk múltjával, jelenével és nagyon remélt jövőjével.

Amikor Pesten 1829-ben elkezdik a régi Vígadó építését, akkor a győri bencés gimnázium fizikatanára, Jedlik Ányos rátalál két svájci gyógyszerész leírására, amely szerint mesterséges savanyúvizet tudtak előállítani oly módon, hogy a széndioxidot nyomással préselték a vízbe. Eljárásukat viszont titokban tartották.

Ez már történelem...

Jedlik a kísérletezések sora után egy Pallós nevű bádogosmester segítségével elkészítette az első szikvízkészítő gépét. Szerény volt, tartott a kíváncsiskodók seregétől, de hosszú vívódás után 1829-ben egy tekintélyes bécsi fizikai és matematikai lapnak elküldte a tanulmányát, amelyben megismertette a világgal a szódavíz üzemi gyártásának titkát.

Jedlik Ányosban a magyar szikvízkészítők első kollegájukat is tisztelhetjük, mivel 1842-ben Pesten négy munkással beindított egy szikvízkészítő üzemet, amelyet unokaöccsének Szabó Alajosnak 1843-ban átadott, hogy életét a tudománynak szentelhesse.

A következő évtizedekben, általánosan ismertté és kedveltté vált a „szegények üdítője” és ezzel párhuzamosan az üzemeltetéshez szükséges háttéripar is megerősödött. 1869-ben a m.kir. Belügyminisztérium rendeletet adott ki a „Szikvíz gyártása körül követendő rendszabályokból”, amelynek számos megállapítása napjainkra is aktuális. Az 1800-as évek második felében a korcsmárosok, vendéglősök, kávéházak használtak elsőként szikvízkészítő gépet saját ellátásukra, de fokozatosan megjelentek az önálló iparosok is.

Trianon után...

A szikvízipar részét képezte az üdítőital gyártás is. Kifejlesztettek a málna- és citromízű szénsavas üdítők részére egy különleges golyózáras üveget: a *krachedlit*. Az alapanyagot a Zwack gyár szállította. Tehát a mai szénsavas üdítőital gyártás és ásványvíz palackozás a korabeli szikvízüzemekből fejlődött ki.

A szikvíz gyártását és forgalmazását az évek során számtalan szabadalom és találmány kísérte. Ezt szükségszerűvé tette a gyártók és beszállítók közötti verseny is, de a fogyasztók is egyre igényesebb megjelenésű, színre-formára szebb palackokat vártak az iparosoktól (az érdeklődők megtekinthetik Bánffi István szegedi szikvízkészítő iparos magángyűjteményében a gyönyörű formájú és szebbnél szebb színű régi szódásüvegeket, régi gépeinket). A töltőgépek és a szifonfejek piacát olyan nagy nevek uralták, mint Süss és Fridmann, Végh Károly és Tsa., Vető Sándor, Ficher József, vagy Kont Oszkár.

A szikvíz a magyar gasztronómia szerves részévé vált, diadalútja máig töretlen és határokon átívelő. Szódás dinasztiák nevelkedtek generációkon keresztül, számos esetben használva ugyanazokat a gépeket, akár 50-60 éven keresztül, jó hírét keltve a magyar iparnak szerte a világon. Jellemző története a szakmánknak, hogy nemrégiben egy magyar származású szikvizes kereste meg hazai kollegáit a kanadai Torontóbólazzal, hogy lassan elfogynak az 1930-as években vásárolt üvegek és már bizony a gépet is fel kellene újítani… Három generáció élt meg egy kis üzemből, ugyanazokkal az eszközökkel dolgozva!

Természetesen a mai magyar szikvízipar a hagyományok tisztelete és az elődök emlékének a megőrzése mellett nagy gondot fordít a kisüzemeinek a korszerűsítésére, fejlesztésére. Jó alkalmat adott erre a HACCP élelmiszerbiztonsági rendszer bevezetése 2002-ben. Gépeink ma már rozsdamentes anyagokból készülnek, némelyiket számítógép vezérli és kiváló minőségű műanyag palackokba töltjük a szódavizet. A szódavíz készítés titkát az ipartestületünk tanfolyamán tanulhatják a hallgatók, a tanfolyam végén szakmunkás bizonyítványt kap a sikeres vizsgázó. Magyarországon szakmai képzettség nélkül nem lehet szikvízkészítő ipart űzni. A fejlődést a szódavíz mellett kitartó fogyasztóinknak köszönheti az iparág, bár korántsem voltak gondnélküliek az utóbbi esztendők. Az Európai Uniós csatlakozással kapcsolatban mindenféle rémhír keringett. Felmérve ezeket a nehézségeket a Magyar Szikvízkészítő Ipartestület vezetősége igyekezett módszeresen felkészíteni a szakmát az uniós csatlakozásra. Első lépésben Nemzetközi Szikvízkészítő Konferencián szólaltatták meg az unióban dolgozó szikvízkészítő kollégákat. A Magyar Szabványügyi Testület tagjaként folyamatosan részt vesznek a szikvízipart érintő szabványok kidolgozásában, tagja a Magyar Ásványvíz és Palackozott víz Terméktanácsnak. Legnagyobb sikerüket 2004-ben érték el, amikor az ipartestület szakértőinek pályázata révén megkapták a szikvíz, mint „Garantáltan Hagyományos és Különleges Termék” tanúsítását. Termék leírásunk bekerült a Magyar Élelmiszerkönyv nemzeti értékei közé és ilyen módon hivatalosan is hungarikummá vált.

Muzeális értékű gépek

Ezzel az ipartörténeti dokumentummal kívánjuk megalapozni a magyar szikvízkészítő ipar következő éveit, egyfajta megnyugvást hozva szakmabelieknek és fogyasztóinknak egyaránt.

Már modernebbek a vonalak!

Rangot jelent a „Garantáltan Hagyományos és Különleges” állami védjegy, amit ettől az évtől használhatnak a hazai gyártók.

Büszke lehet a kb. 1500 magyarországi szikvízüzemben dolgozó közel 10.000 munkatárs azokra a kísérletező, feltaláló honfitársunkra, akik megteremtették annak a lehetőségét, hogy Magyarország „szikvíz nagyhatalommá” váljon. A szakmánknak ez a dicső múltja példaértékű napjainkra is.

(Bánffi István és Deák László, a Magyar Szikvízkészítő Ipartesület vezetőségének tagjai)

***Szerk. megj.*:**
Deák László feleségével idén márciusban nálunk is járt Buenosban. Magánemberként a tradicionális szódavizet gyártó AQUA NOVA KFT családi cég tulajdonosa. 2000-ben megválasztották a **Magyar Szikvízkészítő Ipartestület** elnökévé, 2004-ben újra választották. Dél-Amerikai útjának legfontosabb célja volt, hogy megismerkedjenek a chilei és argentin szikvízgyártó iparral, amiről már volt némi ismeretük. Buenos Airesben részben meglátogattak néhány szikvízgyártó üzemet, köztük és IVESS céget is. Argentin kollégáik nagyon szívélyesen fogadták őket, bár kissé meglepődtek, hogy az Európai Unióban is van olyan ország, ahol népszerű a szódavíz, és hogy közel 1500 üzemben gyártják Magyarországon! További céljuk volt, hogy meghívják az argentin és chilei iparostársakat a Budapesti Kongresszusi Központban 2005 októberében megrendezésre került II. Nemzetközi Szikvízgyártó Kongresszus, Szakkiállítás és Vásárra. Sajnos a hatalmas távolság miatt nem utaztak, de a szívélyes barátság megmaradt köztük és bármikor igazi magyaros vendégszeretettel várják őket. Ugyanígy üzenik nekünk, hogy természetesen szívesen látják az Argentin Magyar Hírlapot és kedves olvasóit is!

28 ÉVE ALAKULT MEG A SZABAD MAGYAR ÚJSÁGÍRÓK SZÖVETSÉGE (Washington, DC)

Szabad Magyar Újságírók Szövetsége néven megalakult a magyar emigráns sajtó munkásainak érdekképviseleti szervezete. Az alakuló közgyűlést **1978. november 25-én tartották Clevelandben, a Magyar Találkozó keretében**. A jelenlévők megvitatták az új szervezet célkitűzéseit, programjait és megállapodtak az alapszabály főbb pontjaiban. Miután eldöntötték, hogy kik lehetnek tagjai a Szövetségnek, vezetőséget választottak, amely viszi a szövetség ügyeit. Az alakuló közgyűlés elnökül a betegsége miatt távollévő Flórián Tibort kérte fel, míg a két alelnöki tisztséget Szakács Erzsébet és Ft. Dengl Miklós OFM vállalták. Az ügyvezető titkári tennivalók ellátása Stirling György feladata.

Az alakuló közgyűlés résztvevői egyetértettek abban, hogy az új szervezetnek tagja lehet mindenki, aki **a kommunizmus elől menekült szabad földre** és bármiféle hírközlő vagy sajtótevékenységet folytat, emigrációs magyar újságokban – akár fő-, akár mellékfoglalkozásként – rendszeresen vagy alkalmilag publikál, magyar sajtótermék szerkesztője vagy kiadója, illetve magyar nyelvű rádióadásoknál közreműködik, vagy magyar lapok számára készít riportképeket. A felvételt kérőnek ki kell jelentenie, hogy a kommunizmussal semmiféle elvi kompromisszumra nem hajlandó.

A Szabad Magyar Újságírók Szövetsége elsősorban érdekképviseleti szervként kíván működni: legfontosabb feladatának tekinti, hogy kampányt indítson a szabadföldi magyar újságok megmentése érdekében és a lapok iránti érdeklődés felkeltésével, új előfizetők, olvasók toborzásával friss vért pumpáljon a szabad magyar sajtó egyre lassuló vérkeringésébe. A Szövetség – az összmagyarságot érintő alapvető fontosságú ügyekben – igyekszik majd közvetítő tevékenységével összehangolni az emigrációs sajtó lapjainak álláspontját, különös tekintettel arra, hogy a clevelandi Világkongresszusok döntései a két kongresszus közti években is érvényesüljenek és azok elvi határozatai feledésbe ne menjenek. Ezek szellemében a Szövetség észak-amerikai, vagy nemzetközi fórumokon is hallatni fogja szavát, egyetértésben az azonos célokat követő többi magyar szervezettel. Végül célul tűzi ki a Szövetség a sajtóetika és a sajtó nívója fölötti őrködést, a régi tiszteletreméltó magyar sajtóhagyományok nyomán.

A 2006. évi tisztikarra jelöltek nevei a következők: (A tisztikar megújítására vonatkozó szavazást a közeljövőben bonyolítják le levélileg)

Elnök: Ft. Kiss G. Barnabás OFM (Detroit, USA)
Alelnök: ifj. Fekete István (Chicago, USA)
Főtitkár: Soós József (Baltimore, USA)
Régiók alelnökei:
USA: Harmath István (Chicago, USA)
Kanada: Borbás Károly (Toronto, Kanada)
Nyugat-Európa: dr. Sasvári László (Lausanne, Svájc)
Kárpát-medence: Baloghné Tóth Erika Katalin (Budapest, MO)
Dél-Amerika: Haynalné Kesserű Zsuzsánna (Buenos Aires, Arg.)
Ausztrália: Csapó Endre (Sidney, Ausztrália)

Az Olvasó írja...

Kedves Zsuzsó!

A lapja minden dicséretet megérdemel, tartalmas, szép kiállítású. Kevés ilyen tetszetős újság van az emigrációban. Bámulatra méltó az ottani magyarság működése. Különböző szervezetek, egyházak rendezvényei, működő könyvtár... Irigylésre méltó magyarélet van.

A Jóisten áldása kísérje életét és munkáját továbbra is.

Kézcsók, Soós Jóska, Baltimore

Nagy anyagi kár az Öregotthonban!

Félelmetes robajjal, óriási csörömpöléssel történt: a betegszoba (kb. 4 x 4 m) falairól váratlanul egyszerre szakadt le a 2 m magasságú csempézett rész. Hála Istennek nem esett senkinek sem kára. Azonban az összes csempe darabokra tört. Ezt a munkát úgy látszik hanyagul és elégtelenül végezték el csupán 4 évvel ezelőtt… Eddig valahogy tartott, de a csempék lazán voltak ráragasztva a falra, és itt a szomorú eredmény.

Nagy anyagi kárt jelent ez. Kérjük a kolónia velük érző részét, segítsenek újból sürgősen helyrehozni a megtörtént bajt. A betegszobának törvény szerint csempézve kell lennie, mint egy kórházban. Minden segítséget előre is hálásan köszönünk!

Nyári kettősszám lapzárta december 28
Anyag és hírek beküldésére
4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

HKK
HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület, 1. em. (Pje. Juncal 4250, Olivos.
Tel. 4799-8437. haynal@fibertel.com.ar)
Esetleges más órarend egyeztetésére
Tel. 4798-2596 / 4723-3655.

Az Argentínai Magyar Hírlap előző számai interneten is olvashatók
www.hhrf.org/amh
www.lamoszsz.hu/amh
http://epa.oszk.hu/amh

Köszönet mindazoknak, akik színvonalas munkájukkal, anyagi támogatásukkal segítik a lap folyamatos megjelenését!

SZILVESZTERKOR MULASSON JÓL A HUNGÁRIÁBAN!

Köszöntsük együtt az újévet!
Asztalfoglalás Omárnál: 4799-8437 / 4711-0144
(lásd Eseménynaptár SP rész utolsó oldalon!)

Soós József (Baltimore)(*):

Menekülés a vasfüggöny mögül (2., befejező rész)

"Mi harcoltunk, ha nem is győztünk. Ámbár hazánkat nem mentettük meg, de a zsarnokságnak útját álltuk. Majd ha történelmünket megírják, elmondhatják rólunk, hogy ellenálltunk." (Kossuth 1849-es mondása 1956-ra is érvényes!)

(Folytatjuk az előző számból. Ott maradt abba az emlékezés, hogy a menekülő csoporttól a határ közelében a vonat ellenőre kéri a határsáv-igazolványokat. Azt felelik, úgy hitték, nem kell.

- De kell – felelte a rendőr és leszállította őket is. Ez a fiatalasszony lett volna a vezetőnk át a határon. Leszállás közben még megsúgta nekünk édesanyja bolyi címét…)

Arra nagyon vigyáztunk, nehogy eláruljuk, hogy együvé tartozunk. Lehet, hogy a rendőr gyanút fogott, mivel mind Sztálinvárosból jöttünk és mind a Vasmű műszerüzemében dolgoztunk. Amikor mindenkit igazoltattak – érdekes, hogy csoportunkon kívül mindenkinek volt határsáv igazolványa! – a rendőrök is leszálltak és a busz folytatta tovább az útját. Meg kell jegyeznem: ha a rendőröknek eszébe jut a jegyek ellenőrzése is, biztosan mind lebuktunk volna, hiszen mindannyian Bolyba váltottuk meg a jegyet! Nem volt jegyünk se Mohácsra, se Dunaszekcsőre…

Felkerestük a megadott címet. Bekopogtunk az ablakon. Valaki elhúzta a függönyt és mi kértük, hogy engedjenek be minket. Nem lehet, kaptuk a gyors választ. Nemcsak szigorú kijárási tilalom van, de börtönbüntetést kaphat, aki beenged valakit éjszakára a házába. Mondtuk, hogy a lányuk barátai vagyunk Sztálinvárosból, s hogy odabent mindent elmondunk. Bent aztán a jó meleg szobában elmeséltünk mindent: mi járatban vagyunk és mi történt a határsáv igazolásnál. Kértük, hogy éjszakára ott maradhassunk, majd reggel a visszafelé menő busszal hazamegyünk. Vezető nélkül, sáros szántóföldeken a hideg, havas téli esőben terhes feleségemmel nem mertük vállalni az utat. Különben is, már az indulás előtt úgy beszéltük meg, hogy szombaton indulunk el, és ha valami akadályba ütközünk, vasárnap visszajövünk, és hétfőn bemegyünk dolgozni, mintha mi sem történt volna. Bőséges vacsorát kaptunk és 10–11 óra körül szép tiszta ágyba feküdtünk le a meleg szobában.

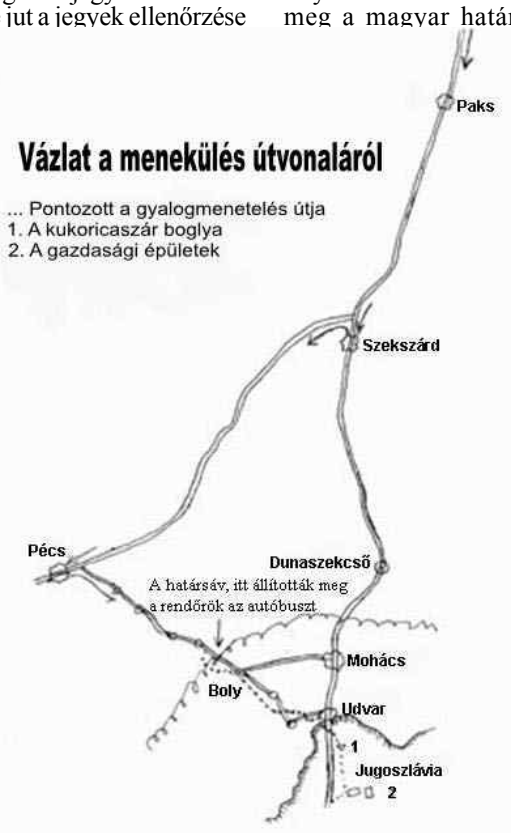

Két óra felé járhatott az idő, amikor valaki felébresztett bennünket. Nem akartunk hinni a szemünknek! Sárosan, vizesen, elcsigázottan ott állt az egész társaság, mind, akit a rendőrök leszállítottak a buszról. Egymás szavába vágva mesélték:

- Amikor a busz elment veletek, a rendőrök azt tanácsolták – mivel a busz csak reggel megy visszafelé – ne várjunk ott a hideg esőben, menjünk vissza a legközelebbi faluba. Kopogjunk be a kocsmába és ott várjuk be a holnapi buszt, amivel haza mehetünk. El is indultunk visszafelé. Korom sötét volt, szakadatlanul esett a havas eső és fújt a szél. Vissza-visszanéztünk, s amikor már nem láttuk a rendőröket, letértünk az útról a szántóföldekre. Nagy kört leírva megkerültük őket, s most itt vagyunk.

Levetették a sáros, vizes öltözéket, megvacso-ráztak és lefeküdtek ők is. Vacsora közben megbeszéltük, hogy ma már nem indulunk el. Ott töltjük a vasárnapot és kipihenve magunkat, gyalog indulunk neki a határnak. Vasárnap csendes volt a falu. Mi ki sem mozdultunk a szobából, csak ha az udvaron lévő WC-re kellett menni valakinek. Akkor is csak úgy, hogy a háziasszony előbb kiment a kapuhoz, megnézni, nem jár-e valaki az utcán…

Elérkezett az este, az indulás ideje. Megvártuk, amíg a falu nyugovóra tért. Elbúcsúztunk a ház asszonyától, megköszöntük a szállást és a szíves vendéglátást. Tudtuk, ha elfognak bennünket, rájuk is börtön vár. Az udvar hátsó részén hagytuk el a portát, s csendben, nesztelenül lopakodtunk kifelé a faluból a kertek alatt. Elől a vezető fiatalasszony férjével, mögöttük mi, libasorban. A műúttól bizonyos távolságban haladtunk tovább, a határmenti sáros szántóföldeken. Ha az úton egy gépkocsi lámpája feltűnt, azonnal hasra vágódtunk, megvártuk, míg elmegy, csak úgy folytattuk tovább utunkat. Néha az oroszok meg a magyar határőrök fellőttek egy-egy világító rakétát, s persze ilyenkor is azonnal lehasaltunk, s lapítottunk a sárban mindaddig, amíg a rakéta világított.

Közben patakhoz értünk. Sekély volt a víz, itt-ott jég fedte. Nem volt széles, de átugrani nem tudtuk. Bottal állapítottuk meg, milyen mély. Mivel én birgerli csizmában voltam, a többiek meg félcipőben vágtak neki az útnak, én cipeltem át őket a hátamon. További pár órás gyaloglás után egy széles, mély mesterséges árokhoz értünk. Szerencsére csak az előző napok esővize gyűlt össze benne, de egymás segítése nélkül nem tudtunk átkelni a gödrön. Én csúsztam le elsőnek, utánam a Kanadában élő barátom ereszkedett le. Átvittem a vízen, ott a vállamra állva felkapaszkodott. A többiek is mind így jutottak át, s végül engem is felhúztak. Az árok déli részén vastag, vasból készült andráskeresztek voltak a földbe betonozva – tankcsapdák. Része lehetett ez a Rákosiék által épített határzárnak, amelyet abban az időben készítettek, amikor Tito még "az imperialisták láncos kutyája" volt.

Mentünk tovább. Egyszer csak kakaskukorékolást hallottunk, amelybe néha egy-egy kutya ugatása is vegyült. Falu közelében lehetünk – állapítottuk meg. De, hogy hol vagyunk, azt a vezetőnk sem tudta. Már régen át kellett volna érnünk a határon. Talán eltévedtünk? – gondoltuk rémülten, de később kiderült, hogy nem. Bolytól délkeleti irányba ez volt a legközelebbi határszakasz.

Közben egészen megközelítettük a falut és letelepedtünk egy szénaboglya tövében. Fáradtak és elcsigázottak voltunk. Sorsot húztunk, hogy eldöntsük, kik indulnak a felderítésre. Várandós feleségem kérte őket, hozzanak egy pohár vizet, mert nagyon szomjas.

Bekopogtak az első házhoz. A felébredt háziak erélyes hangon, szinte kiabálva utasították el őket:

- Azonnal menjenek el! Nekünk nem szabad éjjel szóbaállni senkivel sem. Börtönt kap, aki idegeneket segít vagy akár csak szóba áll velünk.

- Egy terhes asszony van velünk, egy pohár vizet kér.

- Szó sem lehet róla! Nem adunk! Ha nem mennek el, azonnal hívjuk a rendőrséget.

- Elmegyünk, csak annyit mondjanak meg, hogy hívják ezt a falut! - Udvar – felelték.

- Akkor jó helyen vagyunk – mondta vezetőnk. - A falut megkerüljük. A falu utolsó házánál van a határsorompó, akkor már Jugoszláviában leszünk…

Azonnal elindultunk és észre sem vettük, mikor mentünk át a határon! Egyszer csak elértük a műutat, már ezen haladtunk tovább. Ahogy világosodni kezdett, bementünk az út mellett álló kukoricaszár boglyához. Innen jól belátható volt a táj déli irányba. Nem messze tőlünk, gazdasági épületeket fedeztünk fel.

- Nézzétek! – kiáltott fel az egyik társunk. – Az épület tetején vörös csillag van! Biztos, hogy Jugóban vagyunk! Nálunk a forradalom alatt minden vörös csillagot levertek.

Felálltunk és halkan elénekeltük a Himnuszt, majd egy utolsó búcsút mondtunk Hazánknak: *Isten veled Magyarország! Ki tudja, látunk-e még?!* Aztán elindultunk az ismeretlenségbe, egy ismeretlen élet felé.

Utóirat: A kádári enyhülés után, amikor „fasiszta kóbor ritterek"-ből „külföldre szakadt hazánkfiai" lettünk, egyik társunk hazavitte gyermekét bemutatni a nagymamának, és felkereste Sztálinvárosban a volt kollégákat is. Elmondták neki, hogy néhány héttel a menekülésünk után, sokáig kerestek bennünket. Keresték a fegyvereket, a kézigránátokat, amit a Dunaparton elástunk. Ma már azt is tudjuk, hogy azért rendelték el a határzárat, azért állították vissza a határsávrendszert, hogy a további meneküléseket megakadályozzák és elkezdhessék a megtorlásokat, szabadságharcosok összeszedését és kivégzését.

Vége

(*) Soós József jelenleg az XLI. évfolyamában lévő baltimore-i AMERIKAI MAGYAR ÚJSÁG című havi folyóiratnak kiadója és főszerkesztője. Ezen kívül a SZMÚSZ-nak ügyvezetője.

Halhatatlan magyar nyelv

A nyelv kifelé elválasztja egyik nemzetet a másiktól, befelé azonban a nemzetet alkotó tényezők közül egyike a leglényegesebbeknek. Nem mellékes valami, hanem mélyen a nemzet testében, lelkében gyökerező valóság, szervezetének része, amelyhez élete, léte van kapcsolva. Sokkal több, mint pusztán a gondolat hordozója. A nyelvben fejeződik ki a nemzeti lélek minden sajátsága, eszejárása, felfogása, érzésvilága, idegalkata, képzeletének működése; ez jellemének legsajátabb letéteményese, megőrzője és fenntartója. Vedd el a nemzet nyelvét, s a nemzet megszűnt az lenni, ami volt; nyom nélkül elenyészik, beleolvad, belehal az őt környező népek tengerébe.

Nyelvünk nemcsak eredésünk bizonyítója, hanem műveltségre való képességünk és nemzeti egyéniségünk önállóságának, külső hatásokat felszívó és magához hasonító erejének tanúságtevője is.

Nemzeti fennmaradásunk egyik leghatalmasabb biztosítéka nyelvünk múltjának története, jelenének gazdagsága és jövőjének fejlődőképessége. „Árpád magzatja" nem enyészhet el, míg ajkán a „halhatatlan magyar nyelv" hangjai zengenek.

A magyarság veszedelme

A **nyelvújítás** sok olyan elemmel gazdagította nyelvünket, amelyre csakugyan rászorult, hogy fejlődő művelődésünknek alkalmas kifejezőjévé válhasson. De viszont az a szerencsétlen körülmény, hogy Báróczi és Kazinczy éppen fordítások segítségével indították meg a nyelvművelést, végzetesen hatott: példájuk fölszabadította követőiket arra, hogy mindenben és mindenütt a német mintát kövessék, s így aztán számtalan fölösleges szóval és fordulattal árasztották el nyelvünket és szorították ki a tősgyökeres magyaros kifejezéseket. Népies íróink hatása részben jóvátette a megtörtént romlást, és egyik-másik irányban elejét vette a további romlásnak. De a népies ellenhatás sok tekintetben sikertelen maradt, számtalan olyan kifejezésmód, mely voltaképpen fölösleges volt s csak a régi szép és jó magyaros kifejezés rovására terjedt el, immár annyira szokásunkká lett, hogy alig tudunk szabadulni tőle. (Tolnai Vilmos nyelvtudós, 1870-1937)

Íme néhány példa... (a 30-as évekből!):

A régi magyar így beszélt:	Az új magyar így beszél:
- *Munkabíró* ember	- *Munkaképes*.
- *Fontos* nagy okokból lett…	- *Nagy horderejű* okok miatt történt
- *Tanácsával mind* az városbeli polgárok élnek	- Tanácsát az *összes* polgárok *igénybe veszik*
- Hosszú készületet *kíván*	- Hosszas készületet *igényel*
- Van-e okunk *ennek* örülni, v. hogy ennek örüljünk	- Van-e ok *e fölött* örülni
- Nem penészednek meg otthon, *jobbára* kinn kószálnak	- Nem penészednek meg otthon, *túlnyomólag* kinn kószálnak
- Vesd ki belőlünk *szertelen* szerelmét ez jelen való életnek	- Szabadíts meg a jelen életnek *túlhajtott* szerelmétől
- Budának *sokkal* rövidebb az út	- Buda felé *lényegesen* rövidebb az út
- Valahogy, valahogy *csakugyan* engedett	- Valahogy, valahogy *tényleg* engedett
- *Valóban* szerencsénk van az sógorokhoz	- *Tényleg* szerencsénk van a sógorokhoz
- *Élőszóval* közölték a fejedelem akaratát	- *Szóbelileg* közölték...
- *Velejében* ugyanazt mondotta	- *Lényegileg* ugyanazt mondta
- *Teljességgel* megfoghatatlan	- *Egyszerűen* megfoghatatlan
- *Valósággal* v. *igazán* bámulatos	- *Egyenesen* bámulatos
- *Le a kalapot! Lökjétek ki!*	- *Le a kalappal! Ki vele!*
- *Tessék* mindjárt válaszolni!	- *Kérem* mindjárt válaszolni!
- *Tessék velem tudatni,* vajjon…	- *Kérem engem tudatni,* vajjon…
- Úgy szerettem, *mégis* elhagyott	- Úgy szerettem, s *ennek ellenére* (v. *annak dacára*) elhagyott

A magyar nyelv megörzése az emigrációban

Helyzetkép: A San Francisco-i magyarság nyelvéről és szokásairól

A világban szétszóródott magyar közösségeinket érintő egyik legégetőbb gond és feladat anyanyelvünk és kultúránk megőrzése és továbbörökítése.

A diaszpórában élő magyarságnak mint önálló etnikai csoportnak továbbélése szempontjából a nyelv megőrzése mellett egyik fő feladata a jól működő, *modern információs hálózat, amely összeköt* mind egyéneket, mind intézményeket, valamint az, hogy az egyes közösségek tudjanak egymás életéről.

A részvétel mellett azonban az is lényeges, hogy elkerüljük anyanyelvünk leromlását, hiszen az angol nyelv befolyását nehéz kivédeni *(és a spanyolét is! Szerk.)*

Nyelvünk és kultúránk aktív megőrzése és vonzóvá tétele által sikerülhet az asszimilációs folyamat lelassítása.

„Nyelvszigetnek nevezzük az olyan nyelvi közösséget, amely lelassult nyelvi-kulturális asszimiláció eredményeként jön létre. Földrajzilag távol esik az anyanyelv felségterületétől, és egy más nyelvű és nemzetiségű többségi társadalom öleli körül. Ez utóbbitól való különállását az egyéni vonásokat hangsúlyozó szocio-pszichologiai beállítottság – az ún. nyelvsziget-mentalitás – is megerősíti". (A szerzö fordítása).

Két nyelv, két műveltségi kör

Ennek a közösségnek, akárcsak a többi hasonlónak, az anyanyelv eróziójával kell együtt élnie, különösen ami a nemzedékek közti nyelvi eltérést illeti. Tagjai közül egyesek küzdenek a beolvadás ellen, mások, talán többen, ebbe belenyugszanak, mivel elkerülhetetlennek tartják. Majdnem mindenki viszont – helyesen – szükségesnek tartja az integrációt. **Tóth Gergely** (University of California, Berkeley)

TG elöadásának rövid összefoglalóját közöltük. Elhangzott a XLII. MAGYAR TALÁLKOZÓ alkalmából, Clevelandben.

Föltesszük a kérdést:
ÉS MI, ARGENTÍNAI MAGYARSÁG HOL ÁLLUNK?
Várjuk Olvasóink leveleit, véleményükkel, hozzászólásaikkal!

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

A CSILLAGSZEMŰEK Brazíliában

A világsikerű „**Csillagszemű" ifjúsági és gyermek táncegyüttes** vendégszerepelt Rio de Janeiróban, Nova Friburgóban, és São Paulóban többször. Minden szereplésük tomboló sikert aratott. Az együttesnek megálmodói és **létrehozói Timár Böske és Timár Sándor.**

Timár Sándor Szolnok környéki tanyasi gyerekként született 1930-ban, egy zenei tehetséggel megáldott családban. Cserkészcsapata regöscsoportjában ismerkedett meg a népművészettel, néptánccal.

Édesapját „kuláknak" bélyegezték, Sándort nem vették fel az orvosi egyetemre. Jelentkezett tehát a Szakszervezetek Országos Tanácsának Művészegyüttesébe (SZOT), ahonnan később megindult

felfelé ívelő tánc és tanári karrierje. A következő évtizedekben megállás nélkül tanított táncot, koreografált, újabb tánccsoportokat alakított. Járta a falukat, megfigyelt, jegyzetelt. Megszületett benne az ún. **Timár-féle módszer.**

A külföldön is nagyon kedvelt **Táncházak beindításában** volt nagy szerepe, legendás tanárrá válik. „A fiatalok tiszta forrásból merítenek - hídverés a múlt és jelen, a falu és város között..." A későbbiekben elvállalja a nagysikerű **Állami Népi Együttes** vezetését.

Böske versenytornásznak indult, de a gimnáziumban már nem volt ideje komolyan a tornát folytatni. Rokoni javaslatra bejutott a Bartók Béla Táncegyüttesbe, amelyet a „nagy" Timár Sándor vezetett. Ott kitűnt Böske királynői alakja a lányok első sorában, gyönyörű mozgással, őszinte, bájos mosollyal a szólórészekben. A házaspár életútja egy darabig még az ország legfontosabb Táncegyüttesében folytatódott. Folyamatosan „ötszörös anyuka lett másfél évtized alatt".

Megszervezett egy magas színvonalú gyermekcsoportot, a **Szivárvány Gyermekcsoportot**. A rendszer nem támogatta, tehát Böskén és Sándoron múlott, hogy a „...csillogó szemű, elhívatott gyereket az utcára teszik, vagy együtt maradhatnak és a hagyományőrző néptánc része lehet gyermekkoruknak, felnőtté válásuknak…" Így születtek meg a **Csillagszeműek**, és ma mintegy 450 gyerekkel foglalkoznak!

A **Timár-féle módszer**t alkalmazzák: Sándor szerint táncot úgy kell tanítani, mint az anyanyelvet. Betűről-betűre, szóról-szóra, mondatról-mondatra.

Vagyis a Csillagszeműek táncegyüttesébe beíratott **óvodáskorú apróságok** először megtanulják a lépés elemét, (a betűt) azután a lépéskombinációt (a szót) és végül a mozdulat-mondatokat. A **magyar néptánc improvizáló jellegű**, és természetesen a falun nem színpadon, koreográfiával táncolnak, hanem szabadon.

Itt is: a gyerekek szabadon, jókedvűen, szórakozva tanulják meg a tánc-anyanyelvet; észrevétlenül a tánc mellé megkapják az egész kultúrát: a szép ruhát, a népdalt, a viselkedést, a közösségi együttlétet, és mindezt mozgással és ritmussal!

Lámpalázuk nincs, már álmukban is tudnak táncolni, az már beépült tudatukba, lelkükbe.

Így lettek a Csillagszeműek világjárók!

Már voltak sok helyen: Anglia (kétszer), Ausztria (háromszor), Belgium, Belorusszia, Csehország (háromszor), Franciaország, Görögország, Horvátország, Írország, Japán (kétszer), Németország (kétszer), Olaszország (ötször), Oroszország, Románia - Erdély (kétszer), Skócia, Svédország, Szerbia és Montenegró (kétszer), Szlovákia, Új-Zéland.

Reméljük, Brazíliába is jönnek újból!

CHILEI HÍREK

Örömmel küldöm ezt a pár képet, októberi tevékenységünkről. Huszonharmadikán, a Magyar Köztársaság nagykövetének részvételével megtartottuk az 56-os hősök emlékművének megkoszorúzását.

A Chilei-Magyar Kulturális Testület jelentékes tagjai figyelemmel hallgatták a szónokokat és elénekelték a Himnuszokat.

Szeretettel üdvözlöm az argentínai magyarokat!

Dr. Szánthó György, elnök

Santiagói téren elhelyezett magyar jellegű emlékmű

j.-b.: Szabó Katalin a Testület vezető kar tagja, vitéz Mayer Ferenc alelnök, Barcsi Gyula magyar nagykövet, Dr. Szánthó György elnök

FÖLHÍVÁS! FIGYELEM!

Közeledik a LEGTISZTÁBB FORRADALOM félévszázados évfordulója. Történelmünk kimagasló eseményéről egy **emlékkönyv szerkesztését** tervezzük.

Célunk: megörökíteni mindazt, ami 50 év alatt itt, Argentínában történt a forradalom eszméjének a megőrzése érdekében. Kiadványunkat spanyol nyelven szerkesztjük.

Hogy tervünket megvalósíthassuk, **minden fellelhető anyagra szükségünk van.** Ezért kérünk, hogy keresgélj régi papírjaid között, biztosan találsz valamit, ami hasznos lehet. Ha olyasmi van a birtokodban, amitől érzelmi okoknál fogva nem akarsz megválni, engedd meg, hogy lemásoljuk, és azután visszajuttassuk. Továbbá, nagyon szívesen házhoz megyünk „kincsekért".

Hívjál 4797-9547-es számon, van üzenetrögzítő.

Csak emlékeztetőül, olvasd el a következő listát - bár nem teljes, mert hiányzik belőle az, amivel te fogsz nekünk segíteni!

A ZIK évenként következetesen rendezett megemlékezést. Ezekre vonatkozó fényképek, műsorok, meghívók, nyomtatványok, stb.

Lásd néhány műsor címét: Az ember tragédiája; a Zrinyiászból részletek; Jónás könyve; Bánk bán; Háry János; részletek Sütő András írásaiból, Tamási Áron, Nyírő József egy-egy novellája, Széchenyi és Kossuth írásaiból részletek; stb.

Spanyol nyelvű újságcikkek, vagy vezércikkek.

Plakátok *Hungría no se rinde* (kettő volt).

Fáklyás menet a Floridán

Szentmisék, Istentiszteletek meghirdetése

Tüntetések a régi Magyar Népköztársaság Cnel. Díaz-i épülete előtt

Dr. Theész János kiállítása a régi Magyar Házban, a Cerritón

Spanyolra fordított magyar versek, stb.

Számítunk együttműködésedre! Várjuk hívásodat!

Lomniczy József

HÍRFORGÁCSOK

Innen-onnan vett hírek

Meggazdagszunk a madárinfluenzán?

A madárinfluenza elleni magyar oltóanyag akár 500 milliárd forintos bevételt is hozhat az országnak - mondta az egészségügyi miniszter. Rácz Jenő szerint már több mint 100 millió ampulla vakcinára érkezett megrendelés külföldről. Egymillió adag állítólag már el is készült, de titok, hol állították elő és hol tárolják. Szakértők szerint 100 millió ampulla oltóanyag akár egy év alatt legyártható - darabja körülbelül 5 dollárért. A szakminiszter szerint egy darab ampullát 25-30 dollárért lehet eladni a nemzetközi piacon, de már azon is gondolkodnak, hogy magának az oltóanyag előállításának licencét is értékesíti Magyarország. Ha törzskönyvezik a magyar oltóanyagot, akkor az ország bevétele ebből a gyógyszerből meghaladhatja az 500 milliárd forintot is. A vakcina törzskönyvezése legkésőbb februárban várható, ezután lehet majd megkötni az üzleteket. *(Köszönjük a hivatalos hír beküldését Polák Zoltán konzulnak. Szerk.)*

A gyógyításért fizetni kell:

Az egyéni járulékszámlák rendszerének bevezetésével együtt, várhatóan januártól lép hatályba a háromszintű egészségügyi ellátási csomagról szóló rendelkezés. Az egyéni számlákat az APEH készíti elő, amelyekből kiderül majd, ki után ki fizet járulékot.

A kormány azt reméli, hogy fény derül a becslések szerint 350 ezer "potyautasra" is, akik ugyan megtehetnék, mégsem fizetnek, ám igénybe veszik az egészségügyi ellátást. Ők egyelőre csak figyelmeztetést kapnak, az átmeneti időt egy évre becsülik.

Milyen ember volt valójában Károlyi Mihály?

A szocialista párt országos elnökségének tagja, Steiner Pál megkoszorúzta Károlyi Mihály budapesti szobrát. Az ünnepség résztvevői az őszirózsás forradalomra emlékeztek. Károlyi Mihályról egymásnak ellentmondó véleményeket olvashatunk: Szidiropulosz Archimedes, a kor egyik szakértője saját álláspontját mondta el. A történész szerint, ha valaki kézbe vesz néhány emlékiratot erről a korszakról, akkor nagyon érdekes dolgokat lát; ezek ellentmondanak mindannak, amit ma Károlyiról állítanak. Kozma Miklós, az egyik csapattiszt azt írja memoárjában Károlyiról, hogy jellemző rá a naivitás, az ostobaság, a könnyelműség, lelkiismeretlenség. Herczeg Ferenc írónk szerint az önhittség tudatlansággal párosult, a fegyelmezetlenség erkölcsi korlátokat nem ismerő jellemmel, és mániákusan csökönyös volt Károlyi. Batthyány Tivadar gróf, aki Károlyi híve volt, azt mondta róla, hogy befolyásolható, szélsőséges, kapkodó, tehetségtelen, ambiciózus, önismerethiánnyal küszködött, és végzetesen fanatikus volt.

New York polgármesterének kiáltványa Október 23-án: A Magyar Szabadságharcos /Nemzetőr/ Világszövetség diplomáciai sikere

New York polgármestere a Magyar Szabadságharcosok Napjává nyilvánította 2005. október 23-át. Gratulálunk Hóka Ernőnek, a Magyar Szabadságharcos (Nemzetőr) Világszövetség elnökének ehhez a diplomáciai sikeréhez.

Szeptember 18-án telt 300 éve annak, hogy Szécsényben az országgyűlés II. Rákóczi Ferencet Magyarország vezérlő fejedelemévé választotta.

Szécsény város internetes honlapjának tanúsága szerint a történelmi jelentőségű országgyűlés 1705. szeptember 12-től – október 3-ig tartott, és részt vett rajta hat püspök, harminchat főúr, valamint huszonöt megye és szinte valamennyi város követei.

Erdélyben új földtörvényt fogadott el a román parlament

A 2005. július 19-én elfogadta a 247/2005 sz. törvényt az 1945.márc.6 és 1989.dec.22 között elkobzott ingatlanok visszaszolgáltatásáról.

60 éves az erdélyi önfeladás: A Száztagú Intéző Bizottság marosvásárhelyi nyilatkozata és a párizsi béke

Hatvan évvel ezelőtt, 1945. november 17-én kezdődött Marosvásárhelyen a romániai Magyar Népi Szövetség /MNSZ/ Száztagú Intéző Bizottságának sorsdöntő ülése. Az itt elfogadott nyilatkozat, amely magán viselte a huszadik századi magyar önfeladás minden jegyét, döntő módon hozzájárult a második világháborút lezáró párizsi békeértekezlet végkimeneteléhez.

Beszüntette megjelenését a Romániai Magyar Szó

Szeptember elsején lett volna 58 éve annak, hogy megszületett a romániai magyarság első és azóta is egyetlen napilapja, a Romániai Magyar Szó. A többségi részvényes mögött álló érdekcsoport megszünteti. A nyomda- és papírkiadások jórészt fedezetlenek, a munkatársak bérüket pedig csak nagy késéssel kapták meg. A döntés nem a szerkesztőségé, mégcsak a kisrészvényeseké sem: „Elvégre a rendszerváltás óta tettük a magunkét, igyekeztünk tudásunk és tehetségünk szerint a legjobb lappal szolgálni, átfogóan tájékoztatni olvasóinkat, futottunk - bár nem ez lenne a feladatunk - a reklámokért, hirdetésekért. Éveken át sikerrel! Ígéret is elhangzott, méghozzá a legmagasabb szinten. Azzal maradtunk, a romániai magyarság pedig egy lappal kevesebbel." (Dr. Hanyecz Vince)

A HUNGÁRIA Egyesület vendéglőse
Omar, családias légkörben
szeretettel várja vendégeit
Nyitva: minden este, kivéve hétfőn
Pasaje Juncal 4250 - Olivos
Asztalfoglalás: 4799-8437 / 4711-0144

ESEMÉNYNAPTÁR: LÁSD SPANYOL RÉSZ UTOLSÓ OLDALÁN

DŐRY ELENA (Ilcsi)
Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek
szálloda foglalás kül- és belföldön
esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564 Fax: 4812-3239
elenadory@hotmail.com

Akik nem engednek ötvenhatból

Langyos, búskomor az idő, akárcsak 49 évvel ezelőtt. S ez a szomorkás délelőtt ráül a lelkekre, itt **Budapesten, az Új Temető 301-es parcellájában.** Ahol tizenöt évvel ezelőtt, ilyenkor, lovas rendőrök taposták meg a kivégzett mártírok sírjait, hogy még véletlenül se találjanak rájuk a reszkető hozzátartozók. A megújított sírkertben lassan gyülekeznek az emberek. Egykor megtört csontú veteránok, hozzátartozók, özvegyek, testvérek s kíváncsi fiatalok, akik talán semmit se tudnak a sötét időkről.

S amilyen a magyar közélet, olyan a megemlékezés is. A kemény mag, akiknek leverték a körmeiket, és hosszú éveket húztak le a kommunista börtönökben, kerülik a politikusokat. Nem kívánnak velük találkozni. Csendesen összegyűlnek az ismeretlen hősi halott sírjánál és meglobogtatják a lyukas zászlót. Lehetünk talán ötvenen. Ötven magyar, akiket egyetlen kormány se tudott elcsábítani, megnyerni, magához édesgetni. Nem hatottak rájuk a szépen csengő ígéretek. Így aztán szegényen bár, de emelt fővel járnak ebben a rendszert váltott furcsa világban. Ők azok, akik szívükben halálukig megmaradnak felkelőknek. Akik soha nem alkudnak s mindig kimondják azt, ami szívükön fekszik. Máig nem mondtak le a bűnösök felelősségre vonásáról. Így is mondhatnánk: **Ők maradtak meg ötvenhat tüzéből.**

Távolabb, szintén ötvenhatosok, Boros Péter egykori miniszterelnök vezetésével, kis csoportban álldogálnak. Ide-ide pillantgatnak a gyülekezetre. Mi pedig találgatjuk: vajon mit éreznek, mit gondolnak? Bizonyára szeretnének itt lenni ők is, de mégsem merik vállalni ezt a közösséget, nyilván attól tartva, hogy itt olyasmi is elhangzik, ami miatt megneheztel rájuk a háttérhatalom. S bizony attól jobb még most is óvakodni...

Aztán elkezdődik a himnusz: Isten álld meg a magyart... S ekkor többen megindulnak felénk. A szívük azért csak idehozza őket. Szorosabbra zárul az embergyűrű. Hozz reá víg esztendőt - szól az ének. Az ember beleborzong. Ezen a helyen különös ereje, súlya van a kiejtett szónak.

Tűz gyúl a szemekben, amikor **Hornyák Tibor, a Rabparlament elnöke,** elszavalja egyik börtönben írt versét, amit papír híján a fejében írt és őrzött meg az emlékezetében. Őt követi Bártfai Fazekas Zoltán szegedi operaénekes, aki egyben a szegedi egyetemisták által alapított Magyar Függetlenségi Párt elnöke is. Elénekel egy szép magyar népdalt az itt "pihenőknek": Lovamat kötöttem... Te tőled violám csak a halál old el… Száll a keserédes dallam. Bizony sokan közülük meg sem ízlelhették, milyen is a szerelem lázas élete. Túl fiatalon kerültek a bitó alá.

S ekkor megható pillanatok következnek. A Rabparlament elnöke bemutatja Szűcs Lajost, akivel együtt harcoltak Újpesten negyvenkilenc évvel ezelőtt. De ő november derekán, szerencséjének, vagy a Jóisten kegyelmének köszönhetően, kicsúszott az embervadászok kezéből. Meg se állt Norvégiáig. Ott alapított családot. S most, ennyi év után a két egykori bajtárs átölelheti egymást.

Megtörténik az a drámába illő pillanat, amire aligha volt még a világon példa. A világnak minden táján a hírlapok címoldalára kerülne a történet; ám, ahogy elnézem, itt csak az **Argentínai Magyar Hírlap** képviseli magát. Hornyák Tibor átadja harcostársának az általuk alapított 56-os szabadságharcos érdemrendet, a következő szavak kíséretében: "Lajoskám! Hárman maradtunk, de itt már csak ketten vagyunk: egyikőnk beteg, nem tudott kijönni. Heten pedig az újpesti bajtársaid közül itt nyugszanak alattunk. Engedd meg, hogy itt a kivégzett társaink sírja fölött nyújtsam át ezt a kitüntetést. Viseld egészséggel!"- S könnyezve egymás nyakába borulnak.

Nehéz, lelket szorító percek következnek. Szem nem marad szárazon. Görcsbe rándul a szív, gombóc ül a torkokba. Sokat próbált, sok szenvedést kiállt emberek zsebkendők után nyúlnak.

Ilyesmi is csak itt történhet meg, Magyarországon. Heten kivégzettként a föld alatt porladnak. Az egyik előtte hat évet töltött börtönben. Hat tavaszt. S ami még ezzel járt... A másiknak éjszaka leple alatt menekülnie kellett a hazájából. S mindezt - miért?

A magyar szabadságért, amit aznap este az operában pezsgővel ünnepel a politikai elit, s azokról szónokolnak, akik harcoltak a magyar szabadságért. A szabadságharc hősei pedig a parlament díszterme helyett itt a temetőben kivégzett társaik csontjai fölött egymástól veszik át a kiérdemelt kitüntetést!

Van-e még egy ilyen skizofrén állapot a világon?

Hát ilyen ez a magyar élet! Ezért nincs itt a jól táplált hazai média. Jobb is talán, mert ezt a szégyent képtelenek volnának feloldani.

De sebaj! Ez a kitüntetés mindennél többet ér! Ez a legdrágább kitüntetés, amit az elmúlt ötven évben adtak a hazában. Igaz, van Kossuth díj, van már Széchenyi díj. Ezt a díjat azonban úgy nevezik a tiszta szívűek: **A Magyar Becsületrend.**

S ekkor az öreg veterán az egybegyűltekhez fordul. "Barátaim! Itt addig nem lehet megbékélés, amíg társaink gyilkosai a parlamentben ülnek! S ne hívják ide jövőre az ötvenedik évfordulóra Bush elnököt! Főleg ne KISZ titkárok. Bush elnök pedig maradjon otthon. Úgy, ahogy elődei tették ötvenhatban, amikor **vártuk őket, de cserbenhagytak** bennünket." Halk morajlás fut végig a sorokon, aztán lassan megindul a nép hazafelé.

Az ünnepség végén sikerül szót váltani Hornyák Tiborral. Faggatom: *Hol tart most az ötvenhatosok ügye?* – (Merthogy a magyar jogász társadalom - tisztelet a kivételnek! - úgy döntött: elévültek az ötvenhatos megtorlók bűnei).

Felel is a rendíthetetlen szabadságarcos: Nos, kérem: új helyzet állt elő! Az Európai Unió tagjai lettünk. Ügyünk már a strasbourgi bíróság előtt fekszik. Tucatnyi bizonyítékkal támasztottam alá, hogy **1956-ban háború volt Magyarországon.** Katonatiszteket hurcoltak a bitó alá. S mint tudjuk: háborús bűnök nem évülnek el!

- De vajon a magyar politikai elit, élükön a köztársasági elnökkel, aki - furcsa módon - korábban az alkotmánybíróság elnökeként felmentést adott a bűnösöknek, hogy fogadnak majd egy elmarasztaló döntést?

- Bízunk a huszonkét tagú nemzetközi bíróság igazságos döntésében, s akkor a Magyarországnak, mint az Európai Unió tagállamának, egy lehetősége marad: Végre kell hajtani a törvény betűit…

Aztán bicegve megindul hazafelé, innen, Budapest legeldugottabb kísértet-járta zugából, amely a bejárattól jó 3 km-re van elhelyezve, és ahova aznap nem közlekedtették a buszjáratokat…

A felhők mögül váratlanul ránkmosolygott a nap.

Vagy egyenesen az Isten?

Barkuti Jenő

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

Lassan téliesbe fordul az idő itt, a Kárpát-medencében. Ennek biztos jele, hogy megindultak a vadlibák, nagy V-betűket alkotva az égen, és dél felé igyekeznek téli szálláshelyükre. Igyekeznek a földeken dolgozók is a kukorica betakarításával, mert hajnaltájt deresek már a mezők, s még sok helyen földbe kell kerülni a jövő évi kenyérnekvalónak.

A politikai életben azonban nyoma sincs az évszakváltásnak. Minden az elkövetkezendő választások jegyében zajlik. A pártvezérek hergelik a népet… Leszámítva az 56-os veteránok megemlékezését. Ők valóban emlékeznek.

A közélet különben is eléggé lármás. Félelmetes a kormányoldal gátlástalansága és már-már hihetetlen közéleti machiavellizmusa. Sajnos a Kádár-korszak jellemkioldó emlőin nevelődött társadalom a végtelenségig manipulálható. Nem vagyok derülátó, de azért a lelkem mélyén mégis reménykedem. Miben?... A politikusok újabb s újabb fogásokat keresnek egymáson. Nap mint nap jobbnál jobb ígéretekkel állnak elő. Szinte mindenkinek ígérnek valamit. A nyugdíjasnak több nyugdíjat. A munkanélkülinek munkát. A kirabolt embernek közbiztonságot. A diákoknak kollégiumot, a betegeknek olcsó gyógyszert, és így tovább, vég nélkül. Ez a politikai kampány lényege.

Eközben lassan kiderül, hogy a kormányzat az elmúlt három évben több adósságot hozott össze, mint a Kádár rendszer harminc év alatt! Ez a körülmény már komoly aggodalommal tölti el az Európai Unió vezetését is. S a magyar kormány rövidesen megkapja az újabb figyelmeztetést... Kiderült, hogy pénz nincs, mert ellopták. A baj az, hogy közben elfogyott az ország. De szinte szó szerint. Alig van már valami eladni való. *Egy év alatt* 20 milliárd dollárt meghaladó adósságot csinált a kormány! Ennyit szedett össze Kádár 30 év alatt! A bíróságok sorra hozzák a felmentő ítéleteket a tolvajok, sikkasztók ügyeiben...

Ami a közéletet illeti, a kisebbik kormányzópárt, az SZDSZ, szokásaihoz híven, úgy igyekszik hírt adni magáról, hogy provokálja a lakósság magyar hagyományokhoz ragaszkodó részét. Korábban, a rádiójukon át, a keresztények kiirtásával példálózva okoztak botrányt. Most Budapest Xll. kerületében felállított II. Világháborús emlékmű Turulmadár szobra ellen tiltakoznak. Szerintük a madár túl agresszív. S az emlékművet le kell bontani. Most a nemzeti érzelmű budapestiek őrséget állnak a szobor mellett, hogy így akadályozzák meg az emlékmű meggyalázását. *(Lásd az emlékműről szóló hírt és képet a HUFI III. oldalon. Szerk.)*

Ugyancsak nagy vihart kavart egy másik emlékmű terve, amit az 56-os szabadságharc 50. évfordulójára akar állítani a kormány. A tervezett emlékmű olyan semmitmondó, hogy az 56-os veteránok, Pataki László egykori elitélt vezetésével, "Ötvenhat a miénk" néven mozgalmat indítottak a tervezett alkotás ellen. S máris a világ minden részéről támogatás érkezett a kezdeményezéshez. Ezért nehéz megjósolni, hogy mi lesz a tervekkel? Az ötvenhatos magyarok máig nem nyugodtak bele abba, hogy a megtorlások kiagyalóit és végrehajtóit nem vonták felelősségre. Ez ügyben Hornyák Tibor egykori elitélt a strasbourgi bírósághoz fordult. Az esetről egy szót sem szólt a magyar média. *(Lásd a Hornyák Tiborról írt riportot a szomszédos hasábokban. Szerk.)*

Hasonló nemzetközi összefogás van alakulóban az ötvenes években Rákosi Mátyás által elpusztításra ítélt Regnum Marianum nevű egykori budapesti templom újbóli felépítésére. A szervezők abban bíznak, hogy - a választásokat követően - polgári kormány kerül hatalomra, és az támogatja az egykor felrobbantott templom felépítését. Ez ügyben bizonyos, hogy nagy összefogás jön létre. Úgy tudjuk, hogy a világ minden tájáról: Argentínából is, jelentkeztek támogatók a templom helyreállítására!

A szeptember 26-i parlamenti szavazás után továbbra is nyitva állnak a megoldandó kérdések: Miért nem érvényesülnek az erdélyi magyarok jogai? Hol van a trianoni passzusokban garantált autonómia? Mikor fogják visszaállítani a valamikor megvolt, de a Ceausescu rémuralom során megvont autonómiát? Hiszen az erdélyi magyarság legelemibb eurokonform igényét kellene ezzel kielégíteni.

S végül ejtsünk szót a mindannyiónkat fenyegető madárinfluenzáról is. Környezetünkben már mindenütt találtak fertőzött szárnyasokat, ezért idő kérdése, hogy mikor ér el bennünket a rettegett betegség... Az egészségügyi hatóságok azonban nyugalomra intenek mindenkit. Mondván: a szérum rendelkezésre áll. A kísérletképpen - önként vállalás alapján - beoltott egészségügyi miniszternél és a más kísérleti személyeknél kimutatható a szervezet ellenanyag termelése, ami annak bizonyítéka, hogy a gyógyszer hatásos. *(Lásd erről szóló hírünket a 4. oldalon. Szerk.)*

A fentieken túl Párizsra figyelünk. S ez a beszédtéma pillanatnyilag vezető helyre került, de - gondolom - tudnak erről odaát is, ezért erről nem szólok. Mint ahogy mi is tudunk Bush fogadásáról odaát…

Ezzel búcsúzom is a következő híradásomig, és Boldog Ünnepeket kívánok!

Barkuti Jenő
Bátaszék
Magyarország

KISEBBSÉGI SORS ROMÁNIÁBAN AZ EGYHÁZI VAGYON KÉRDÉSE BRÜSSZELBEN

Tisztelettel José Manuel Barroso elnök úrnak

Tisztelt Elnök úr!

Alulírottak, a romániai történelmi egyházak képviselői a hét elején Brüsszelben jártunk. Az Európai Parlament illetékeseivel való megbeszélések rendjén arra kívántuk felhívni a figyelmet, hogy egyházainknak a kommunista diktatúra idején történt intézményes üldöztetése nyomán, Románia EU-csatlakozásának küszöbén, továbbra is súlyos gondok merülnek fel a tényleges vallásszabadság tekintetében.

Egyházi ingatlanainkat nem szolgáltatta vissza a román kormányzat. Hangsúlyozni kívánjuk, hogy egyházaink több mint 4.000 ingatlant igényeltek vissza az államtól, melyek elengedhetetlenül szükségesek vallási, karitatív, társadalmi és oktatási feladataink elvégzéséhez. Ennek ellenére egyházaink mind a mai napig sem kapták vissza ingatlanaik 90%-át.

Romániának még nincs vallásügyi törvénye. Örömmel fogadtuk, hogy a jelenlegi kormányzat, az elismert vallásfelekezetekkel konzultálva elkészítette a vallásügyi törvény tervezetét. Megdöbbentésünknek adunk viszont hangot amiatt, hogy az egyházakkal egyeztetett szövegben kormányzati tisztviselők egy lényegi módosítást eszközöltek. A szövegtervezettel ellentétben ugyanis, amely a felekezeti oktatás állami finanszírozását irányozza elő, a végleges szöveg csupán feltételes módban engedi meg, hogy az állam pénzbélileg támogassa a felekezeti oktatást.

Az 1995-ben elfogadott és 1999-ben módosított román tanügyi törvény elismeri a vallásfelekezetek azon jogát, hogy minden szinten és bármely profil szerinti oktatási intézményeket hozzanak létre és működtessenek. Bár az ország 2003-ban módosított alkotmánya a többi oktatási formával egyenlő rangot szavatol a felekezeti oktatásnak, a tanügyi törvény ennek megfelelő módosítása két év után is várat magára.

Az egyház-finanszírozás törvényi kereteinek hiánya komoly feszültségeket gerjeszt az egyházak között. A többségi egyházat 1989 óta túlfinanszírozzák, és miközben kisebbségi egyházaink hiába próbálják elkobzott ingatlanaikat visszaszerezni, az ortodox egyház kormányrendeletek révén kerül hatalmas értékű javak birtokába.

Mindezeket szem előtt tartva, ki kell mondanunk, hogy a román alkotmány által szavatolt esélyegyenlőség és vallásszabadság nem tükröződik a vonatkozó törvénykezésben. Ezért kérjük Elnök úr közbenjárását, hogy az európai intézmények monitorizálják a romániai kisebbségi történelmi egyházak és a nemzeti kisebbségek sorsának alakulását. Meggyőződésünk, hogy a Romániáról szóló ország-jelentésben is említést kell tenni az egyházainkat diszkriminováló gyakorlatról.

Az Evangélikus Egyház részéről Adorjáni Dezső püspök
A Királyhágómelléki Református Egyházkerület részéről Tőkés László püspök
Az Ágostai Hitvallású Szász Evangélikus Egyház részéről Gunnesch Friedrich főtitkár
Az Unitárius Egyház részéről Dr. Szabó Árpád püspök
A Román Görög Katolikus Egyház részéről Annusca Nicolae érseki főtanácsos
A Római Katolikus Egyház részéről Fejes Rudolf Anzelm apát, prépost-prelátus

NÁDAS GYULA (Cleveland) 100 ÉVES

Ki ne tudná, hogy valamikor Cleveland volt a második legnagyobb magyar városunk, vagy azt, hogy ha valaki szép magyar nótát kívánt hallgatni, annak nem kellett messzebbre mennie, mint Cleveland "Gesztenyefa utcájába", a Buckeye Road-ra…

Sok minden megváltozott azóta, de nem minden... Nádas Gyula, a clevelandi **Magyar Társaság elnöke**, a hatalmas tölgyek erejével ma is példát mutat: tanulhatunk tőle emberséget, magyarságot, őróla Wass Albert szavaival elmondhatjuk, hogy "a víz szalad, a kő marad"!

Előadás a Szent László Kollégiumban

Az Irodalmi Társaság november 12-én rendezte meg soron kívüli előadását, annak alkalmából, hogy Szőnyi Ferenc átmenetileg itt tartózkodik. Az előadót Redl Erzsébet, a Kollégium igazgatója mutatta be.

FOTO JAKAB

Az előadás címére föl (Magyar költészet a XX. és XXI. századból) igen számos publikum jött össze, nagyrészt olyanok, akik az előadót már korábbi irodalmi estékről jól ismerték és értékelték. A jelenlevők legtöbbje egyöntetűen úgy vélekedett, hogy az élmény valóban megrázó volt. A zamatos mondanivaló főleg az elején mozdulatlan csöndbe, feszült érdeklődésbe burkolt mindenkit. E sorok írója akaratlanul gondolt Duff Cooper, az elmúlt század húszas éveinek angol diplomatájára, aki leírja, hogy fiatal korában egy-egy délutánt rászántak barátaival kizárólag arra, hogy sorozatosan egyik-másik közülük irodalmat olvasson föl, azt, amit különösen szeretett. Hasonlóban lehetett részünk, a mai rohanó, pihenőket nem tűrő korban…

Mert Szőnyi Ferenc kisugározta magából, hogy imádója a magyar költészetnek. De ezen kívül a költészet általa kiszemelt gyöngyei tolmácsolásán át bemutathatta másik nagy szerelmét, a magyar nyelvet, annak csillogását, villogását, páratlan kifejező erejét és a századokon átívelő, folyamatos fejlődését, kibontakozását egészen napjainkig.

Messze túlhaladná e rövid recenzió keretét a teljes fölsorolás. Említésre méltó az, hogy Szőnyi nem szorítkozott a megadott címben szereplő évekre, hanem visszamenőleg szemléltette mindezt a gondosan kiválogatott anyagból. Egészen a XIV. századbeli Ómagyar Mária-siralomtól az erdélyi Dsida Jenőig. Nem szándékom fölsorolni dátumokat, neveket. Ahogy Szőnyi kiemelte, több az, amit ki kellett hagynia, mint amit a rendelkezésére álló két óra alatt elmondhatott. Kiváltságos előadó-tehetséggel bír, színész veszett el benne. A hangszínek megadása, a skandálás, a szükséges szünetek, a dikció – minden csak eszköz volt az érzelem kifejezéséhez, a varázslatos hangulat megteremtéséhez...

A közönség egy része. j.-b. elől: Székásy Miklós mellett Vladimir Grácz, Szlovákia nagykövete, felesége Alzbeta és v. Ladányi Domonkos

FOTO JAKAB

Fárasztó volt a dús két óra mindannak, aki átérezte a szavalatok tartalmát és értelmét. Sőt, több annál: kimerítő. Nincs elintézve azzal, hogy hosszú volt. Kevesen érezhették ezt így. Volt, aki még szívesen elhallgatta volna tovább.

Két aspektust húzzunk alá, amit magunkkal vihettünk: vitathatatlan volt a hangulatkeltés, mint első. És mindenek fölött sziporkázott, ragyogott a magyar nyelv, de a magyar tehetség is, az istenáldotta ihlet, amely kinyilvánította magát az évszázadok folyamán és most, magán az előadón keresztül is.

Köszönjük Szőnyi Ferencnek ezt az ajándékot, gazdagodást. Szívből kívánjuk, hogy adódjék nekünk még más ilyen alkalom, és máskor is nevettessen meg, mint az alábbi verssel:

Majomország (Weöres Sándor / 1913-1988)

Hej de messze majomország,
ott terem a majomkenyér,
majomablak majomrácsán
majomnótát ráz a szél.
Majomtéren, majomréten
majomhősök küzdenek,
majomszanatóriumban
sírnak majombetegek.
Majomtanártól majomlány
majomábécét tanul,
gaz majom a majombörtönt
rúgja irgalmatlanul.
Megépül a majommalom,
lesz sok majommajonéz,
győzve győz a győzhetetlen
győzedelmes majomész.

Majompóznán majomkirály
majomnyelven szónokol,
egyiké majommenyország,
másiké majompokol.
Makákó, gorilla, csimpánz,
pávián, orángután,
mind, majomújságot olvas
majomvacsora után
Majomvacsora emléktől
zúg a majomreterát
majombakák menetelnek,
jobbra át és balra át.
Rémületes majomarcot
vágnak majomkatonák,
majomkézben majomfegyver,
a majmoké a világ.

(HKZS)

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK: JANUÁR-FEBRUÁRI KETTŐSSZÁM JANUÁR 25-ÉN KÉSZÜL EL ÉS KERÜL POSTÁZÁSRA

† Hosszas betegeskedés után 85 éves korában elhunyt **Jánszky Ervin** (szül. Simonyifalva 1920. augusztus 19 - Los Cocos/Córdoba 2005. november 9)

Gyászolja fia László és számos rokona, barátja, akik szívesen emlékeznek vissza az őnáluk eltöltött szabadságra, a kellemes családias légkörre a Hostería La Esperanzában.

Nyugodjék békében!

Református Egyház: Reformáció

Az ünnepi Istentiszteleten Tóth Kristóf kiemelte prédikációjában:

Nt. Tóthné Bede Krisztina az Úrvacsorai igéket olvassa

Vannak "hátborzongató" isteni kijelentések a Szentírásban azért, hogy Isten ráébresszen bennünket: micsoda veszedelem vár ránk, ha nem Őhozzá menekülünk! A Reformáció lényege más, mint amit sokan gondolnak, vagyis ez: minden ember vegye észre, ha nem akar elveszni, akkor közelebbi kapcsolatba kell kerülnie Istennel, és ez csak és kizárólag az Úr Jézus Krisztuson keresztül lehetséges. Luther, Melanchton, Kálvin és a többi reformátor nem másik egyházat akart, hanem a bibliai gyökerekhez kívánt visszatérni. Az volt igazán a fontos, hogy minden ember legyen élő kapcsolatban az Istennel. Épp ezért a Reformáció ma is időszerű.

Nt. Tóth Kristóf és a gyülekezet figyel Ispánkyné Zsuzsa óvónö búcsúzó szavaira

Baráti vacsora a Hungáriában

Szőnyi Ferenc volt nagykövet látogatásakor tisztelői és baráti köre kedélyes vacsorára gyűltek össze.

MATER SZABOLCS M. KATALIN C.J.
1919. augusztus 29 Rakamaz, Magyarország
2005. október 29 Plátanos, Buenos Aires

ZIK karácsony Plátanoson. M. Katalin Lomniczyné Lettivel FOTO TRIXI

Meghalt Mater Katalin, csendesen, 86 éves korában. A rodostói sorsra ítélt 12 apostolapácából már tízen a jó Isten képét szemlélik. Másnap reggel 9-kor volt a mise. Akkor búcsúztunk el tőle az Angolkisasszony rendtársaival együtt, a Plátanosi tanítványai és barátai kíséretében.

A meghatódott imádkozó hívek zsúfolásig megtöltötték a kápolnát. A magyar himnusz után temettük el a kápolna melletti, a magyar máterek számára fenntartott kis temetőben. A magyar ifjúsággal foglalkozó Intézményeink, a Zrínyi Ifjúsági Kör és a Cserkészet nevében Gorondiné Meleg Judit és Kerekes Marci cspk. hálájuk és tiszteletük kifejezéseként egy-egy virágcsokrot helyeztek a sírra. Imádkozzunk érte, a sok jóért, mindazért, amit mindig Isten szellemében cselekedett, és emlékezzünk áldásos életére:

Középiskoláját az Angolkisasszonyok intézetében, Nyíregyházán végezte. Itt lépett be szerzetesnőnek. 1938-ban öltözött be, 1940-ben tette le első fogadalmát. Az egyetemet Budapesten végezte, diplomáját mint kereskedelmi tanár kapta meg.

Az ostromot 1944–45-ben Budapesten vészelte át. 1945-ben Nyíregyházára helyezték, ahol iskolánkban tanította a szakját. 1949–ben államosították a felekezeti iskolákat, ezért a kommunizmus elől a vasfüggönyön keresztül kiszökött Nyugatra.

1956-ban áthelyezték Argentínába, mivel itt már 1952-ben megnyílt a magyar Intézetünk és iskolánk.

Úgy érvényesítette diplomáját, hogy elvégezte az argentin tanítónői képzőt. 1960 óta dolgozott hivatalosan iskolánkban.

20 éven át különböző munkákat végzett az Intézetben, sok szeretettel és következetességgel.

1964-től igazgatóhelyettes az elemiben

1968-94: igazgató az elemiben

1994: nyugdíjba vonul

M. Katalin Bárány atyával 2004-ben az Angolkisasszonyok temetőjében

FOTO TRIXI

Azonban az Istennek szentelt életben nincs nyugdíjazás. Máter Katalin élete utolsó pillanatáig megmaradt Krisztus jegyese, anya (Mater) és nővér. Megvolt benne az alázat is megosztani örömeit és fájdalmait, megértést és vigaszt volt képes árasztani maga körül.

Összefoglalva életét: megszemélyesítette Ward Mária mondását: **"TEDD A JÓT ÉS TEDD AZT MINDIG JÓL"**

Mater Katalin,
folytasd ezt az égből is!

Most már ő is itt pihen köztük

FOTO TRIXI

(Köszönjük M. Párvy Kornéliának az adatok közlését!)

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

DECEMBER

1. Grabner István / **Kiss** Sebestyénné Cecília / **Molnár** Imre / **Soós** József (Baltimore) / **Szilvássy** Lőrinc / **Tordai** Rosa (öo) – **2. Reményi** Judit – **3. Gosztonyi** Gyula / **Keve** Miklósné – 4. **Markán** József – **6. Fischer** Henrikné Mária – **8. Fóthy** Csilla / **Halaman** Kati – **9.** Dr. **Collia** Luis / ifj. **Honfi** János / **Paál** László – **10. Balogh Kovács** László / dr. **Orbán** László / **Schirl** Adrián – **12. Fóthy** Margit / **Képíró** Magdi – **13. Deák** Gábor / **Kasza** Marianne / id. **Kolb** László – **14. Fóthy** Miklós / Németh-né **Kohánszky** Kati (Chile) / Tóth-né, **Gulyássy** Iki – **15. Fülöp** András / Fülöpné **Csík** Stefi – **16. Lajtaváry** Endre – **17.** Blahóné **Barotányi** Klári / **Dankú** Pál (MO) / **Hajdú** Ingrid / Hallerné **Bartha** Kati / Zomboryné **Jándy** Busi (MO) – **18. Alitisz** Miklós / Fehérné **Szántó** Vivi / **Vilanova** János – **20. Vass** Mátyás (MO) – **21.** Blancasné **Csasztek** Zsuzsi / **Pósfay** Borbála – **22. Grabner** András / **Kiss** Gabi / **Lovrics** András – **23. Meleg** Piroska / **Popp** Luisa (öo) / **Zugazaga** Gonzalo – **24.** Garinné **Kermeczky** Éva / **Mitsko** Éva (öo) / **Papp** Jenő – **26. Egey** Marcella – **27. Arcagni** Sándor – **28. Faré** María Elena (öo) / **Gorondiné Meleg** Judit – **29. Fóthy** Zsuzsi / Honfiné **Meleg** Irén (MO) / **Németh** Gábor – **30. Bartha** András / **Pataky** András – **31. Hann** Hédi / **Mihályfy** Juli / **Tasnády** Szűts András / ifj. **Zaha** Sándor / **Zöldiné** Patuel Cristina

JANUÁR

1. Ledo de Conti Rosa / **Pálmai** Valdo (Brazília) – **2. Kádárné** Anikó – **3. Papp** Titi / **Simone** Anni – **4. Schneider** Árpád - **5. Collia** Niki – **6. Nagy** Isabel (öo) - **7. Blahó** Ervin / **Filippovits** Anna (öo) / **Gáti** Gábor – **8.** ifj. **Farkas** György / **Indaco** Antonio (Tony) - **10. Fóthy** Ilona / **v. Ladányi** Domonkos / **Langhoffer** Anna / **Szaszák** Magda – **11. Antal** József – **12.** Benkőné **Honfi** Aranka / **Mizsey** Mókus / **Zambelli Kiss** Juan (kórus) – **13. Gorondi** Gábor - **14. Emődy** *Éva (MO)* – **16. Csík** Lászlóné Margit / Lajtaváryné **Benedek** Zsuzsi / **Szalay** Balázs (MO) – **17. Melegné** Irén – **18. v. Ferenczy** Lóránd / **Gyarmathy** József / **Hajdú** Tamás / **Pataky** László – **19. Schwesig** Erna (öo) – **20. Benedek** László (MO) / **Móricz** Eszter – **22. Ill** Krisztina / **Pósfay** Mária / **Szalontay** Viki – **23. Bíró** Gábor / **Porth** Zoltán – **24.** Ferroné **Filipánics** Zsuzsi – **25. Juhász** Péter – **26. Cottely** Marianne / **Haden** Andrea / Remeténé **Kesserű** Kati (USA) / **Zoltay** Julianna – **27. Ughy** Viktor / **Vassné** Ágoston Rózsa (öo) / **Zumpf** Erzsébet – **28. Garrido** Elicio (öo) – **31. Józsa** Mátyás nagykövet / **Németh** Margarita (öo)

Isten éltesse az ünnepeltjeinket! ***¡Feliz cumpleaños!***

Fogadás a Nagykövetségen

Gál Béla tálal FOTO JAKAB

Október 23-ra

Ragyogó tavaszi napsütésben jó kedvvel fogyasztotta a számos közönség a finom bográcsgulyást!

Bonczos Zsuzsa, a szerkesztő, Dr. Várnagy Tamás és Colliané Theész Anna Rózsa

FOTO JAKAB

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. *(Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)*

EGYSZER havonta jelenünk meg. Közben **az események peregnek**, állandóan történik valami, nem lehet a "helyhiány miatt kimaradt" eseményekkel folytatni. "Erről már hallottunk!" – mondjátok. Azt, hogy októberben Magyarországon jártam, már hallottátok. Tudjátok, hogy az árak erősen emelkedtek. Magyarország, nekünk, argentinoknak, már nem olcsó. Paprikán kívül semmit nem vettem... A beígért folytatás a **Művészetek Palotájáról** most **a spanyol részben** részletesen olvasható. *(Ajánljuk, nagyon érdekes! Szerk.)*

Magyarországi élményeimből még csak ezt: Meglátogatott Budapesten élő legfiatalabb barátnőm, **a 4 éves Zahorán Trea, özv. Dőry Miklósné, Széchényi Ilcsi dédunokája,** apjával Zahorán Mátyással. Igen vidám, okos kis vendégem három éve vándorolt szüleivel Chiléből Magyarországra. A kis Trea óvodába jár, megmutatta füzeteit, rajzait, kitűnően beszél, énekel, mesél magyarul, messze jobban, mint szülei! Igazán el tudja szórakoztatni az embert.

Szintén láthattam Fiatal barátaimat, **Szekeres Zsolt két fiát** (Péter 7 és János 5 évesek), akiknek fagylalttal akartam kedveskedni, de sajnos nem szerették. A gyerekek nagyot nőttek, rendkívül értelmes, élénk fiatalemberek, és a Baarmadasba járnak iskolába, ami régi időkben kizárólag református lány-bentlakóintézet volt.

Befejezésül: . a budapesti utcákon a középkorú és fiatal hölgyek elegánsak, jól öltöznek. A város képe, főleg este, ragyogó. Csak a Váci utcán nyüzsögnek - sortban és farmerben! - a turisták… Miért van az, hogy saját városukban "jólöltözött" elegáns emberek hanyag "turista-maszkot" öltenek, amikor idegen városban szaladgálnak - legyen az Velence, Párizs vagy éppen Budapest?

Lássuk, mi történt ARGENTÍNÁBAN?

Buenos Airesben októberben nemcsak gyászoltunk, de ÜNNEPELTÜNK is.

Október 21-én délben, gyönyörű tavaszi napsütésben, emlékezett meg Magyarország nagykövetsége az Óhaza 1956-os történelmi fontosságú Forradalmáról. Szabadságharcáról? Jó lenne tudni, hogy erről mi a hivatalos elnevezés. A fényes fogadásra meg voltak híva a külföldi diplomácia képviselők és a magyar koloniális élet szervezeteinek a vezetői. A meghívón mindenki elolvashatta, hogy mit ünneplünk. Talán ezért nem volt szükséges egy ünnepi köszöntőbeszéd, vagy akár a Himnusz eléneklése. Szerintem ez a demokrácia. Szívében mindenki azt ünnepelte, amit akart és közben jó kedvvel kanalazta a beígért, kitűnő bográcsgulyást.

Október 30-án, vasárnap délután a ZIK **"Hol vagy, Magyar?"** hívására a Hungáriába gyűltünk, megemlékezni 1956. Októberéről. *(Erről a kitűnően rendezett hazafias előadásról Bobrik György beígért recenziója nem érkezett el hozzánk időben. Következő számunkra várjuk! Szerk.)*

Novemberben még ennél is gyorsabban PEREGNEK az események…

November első napjaiba befogadó hazánk annyi izgalmas, felháborító vagy nyugtalanító közleménnyel árasztott el bennünket, hogy mindez már a mi magyar **koloniális HÍRLAPUNKBA** sajnos nem férne bele. Kapkodjuk a fejünket az elkerülhetetlen hírözön elöl, de nem lehet… Nevek, címek: Mar del Plata, Bush, Kirchner, Chávez, Maradona-Fidel Castro? Mind, mind megtöltik a napi sajtó lapjait… szerepelnek. **Ezáltal végre megjelentünk a világsajtóban,** ha nem is egészen "hízelgő" módon!

Koloniális életünkben nagy nyüzsgés támadt. Szőnyi Ferenc, Magyarország Argentínában akkreditált volt nagykövete, érkezett Buenos Airesbe november 2-án. Nem kétséges, hogy régi barátai nagy örömmel fogadták, de látogatásának fő célja nem kizárólag baráti látogatás. Az őáltala szorgalmazott terv, a **"Magyarok Nagyasszonya" Oltár** felszentelése, november 20-án, a Lujáni katedrálisában most jött létre, az ő kezdeményezése alapján. Hivatalos tisztsége évei alatt nem sikerült befejezni és létrehozni ezt az álmot, de ígéretéhez híven eljött, a "Magyarok Nagyasszonya" festményt hozva, hogy jelen legyen a magyar altemplom és oltár avatásán. Erről (és ittléte alatti, más jeles találkozóról) külön kellene referálnia az illetékes intézmények vezetőinek, természetesen következő számunkban *(ez a január-februári kettősszámunk lesz, amely január 25-én készül el és kerül postázásra. Szerk.)*

"Aki tanácsot ad, adjon hozzá kalácsot" – ezt a bölcs mondást boldogult apósomtól tanultam: A Lujáni magyar altemplom megteremtését tanácsolók között volt egy "nagydarab kalácsot" adományozó magyar testvérünk, **Balla Imre.** Halálának 1 éves évfordulóján november 15-én a család itt imádkozott és mondatott misét emlékére. A magyar kolónia emléke, hálája és imája is kíséri őket!

Marad még helyem a magyar koloniális élet megnyugtató eseményeinek közlésére is.

Czanyó Péter példás lelkiereje és kitartása: HARC AZ ÉLETÉRT.

Az internetes hírszolgálat, a Clarín napilap és más tudományos közlönyök hosszú cikkeket írtak honfitársunk csodálatraméltó harcáról, amellyel szembeszállt egy "halálos ellenséggel": egy harmadfokú tüdőrákkal. 2003 áprilisában operálták, eltávolították bal tüdejének a felét, de hála Isten segítségének és hihetetlen akaraterejének az idén, 2005 szeptemberébe, sikerült elérnie az ACONCAGUA 3.850 m. magas állomását. Célja, a még fönnálló további kihívás: Azt reméli, hogy sikerül a csúcsot elérni. Csodálatos sikereire betegségbiztosítója is felfigyelt, és támogatja igyekezetében. Egy nagy, nemzetközi svájci gyógyszergyár kérésére már kétszer tartott előadást gyógyulásáról és fegyelmezett edzéséről, az Unicenterben. *(Lásd Péter erről szóló levelét és fényképét a SP rész 2. oldalán. Szerk.)*

Czanyó Pétert nem sokan ismerik a kolóniában, de annyit mindenki tud, hogy Czanyó Adorján (Dodó barátom) 49 éves fiáról, a Kalpakian cég üzletvezetőjéről van szó. Péter 1956. március 15-én született, Argentínában.

Gratulálunk …

DEMES BÉLÁNÉ, IDUKA

Unokáimtól tanultam, hogy nevelésükhöz elengedhetetlenül szükséges az embernek legalábbis egy MINTAKÉPRE. Ilyen mintakép nekünk, a Buenos Airesi magyar nőknek Iduka, a mai napig!

Ezelőtt 50 évvel ővele kezdtük el idős testvéreink látogatását, gondozását Pilárban, Chilavertben és José C. Pazban (Pilárban, a Santa Rita otthonban akkor 38 magyar testvérünk élt, bizony nyomorúságos körülmények között!) A fiataloknak szintén sok örömöt szerzett Iduka néni egy életen át. Neki köszönhették a cserkészbál-királynők koszorúit, a bájos menyasszonyok pedig fátyolos fejdíszét. **Egész életében mindenkinek csak adott, és soha nem panaszkodott.** Idukáról aztán valóban elmondhatjuk, hogy "a jókedvű adakozót szereti és megáldja az Isten!" Az év minden napján, de különösen az elmúlt november 22-én, **a 96 éves születésnapján, szeretettel gondolunk rá és kérjük, hogy áldja meg továbbra is a jó Isten.**

Gratulálunk, és szeretettel gondolunk rég nem látott kedves honfitársunkra, **özv. Falcione Árpádné, Szarvas Mariannéra**, aki november 5-én **töltötte be 90. évét.** Hihetetlen, hogy telik az idő! Hát még ha látnátok, hogy Marianne milyen szép és aktív maradt, rengeteg munkája ellenére. Vagy talán éppen ezért? Egyedül él, dolgozik és vezeti Cumbrecitán (Córdoba) az 1967. karácsonyán megnyitott szép üzletét, a „Boutique Marianne"-t. Építészmérnök fia, nekem „Árpádka" (utoljára 1966-ban láttam!) Villa Gral. Belgranóban lakik családjával, de fönt Cumbrecitán, édesanyja házában ellátja magyaros vendéglőjét, minigolf és mini-bar üzletét.

SZAPORODUNK

Két új gyermekkel szaporodott az argentinmagyar kolónia. Ebben számunkra az a megdöbbentő, hogy gyermekeim korosztálya már **többszörös nagy szülővé** lépett elő… Ezek a picikék már gyakorta az emigrációban született **3. és 4. generáció!**

- Most a boldog nagyszülők: Kiss Péter és Márta, valamint Balogh-Kovács Antal (Putyi) és felesége közölték, hogy november 6-án megszületett 5. unokájuk, **Balogh-Kovács Jónás,** Kiss Bori és Balogh-Kovács László kisfia.

- **Másik büszke nagymama:** Kerekes Ági 4. unokája, a kis **Rafaela Pierotti** születésével örvendeztetett meg, aki leányának Katinak és Fernando Pierottinak november 15-én született gyermeke.

BOLDOG ÜNNEPEKET

kíván az egész magyar kolóniának a 2 éves Zoé Mitchell és a rovatvezető!

A Magyar Kolónia tagjai repkednek a világban…

Ma ez már nem „HÍRNEK" számít, csak apróhirdetés formájában fér bele a Hírlapba…

Megjöttek

- 6 hónap távollét után Budapestről: Kemenes Edith és Farkas Nándor, a család és baráti kör nagy örömére.

- 3 hetes európai útjukról Zöldi Márton és felesége Cristina. Viktória leányukkal, aki hivatalos, szakmai úton Olaszországban járt, látogatták meg Itáliát és Magyarországot.

Elutaztak

- A Lomniczy / Zaha-család számos tagja. A körülmények és véletlen lehetőségek olyan kedvezően alakultak, hogy Lomniczy József és felesége Letti együtt tudtak tölteni pár napot Magyarországon, gyermekeikkel Zaháné Alexandrával, a Németországban élő Dóryné Paulettel és „argentínai" fiúkkal, Mátyással.

Ehhez a ritka örömhöz hozzájárul az is, hogy a büszke nagypapa el tudta kísérni két, Magyarországon tanuló unokáját Zaha Esztert és Tamást egy rövid Spanyolországi tanulmányútra.

- Aztán vannak, akik még meg sem jöttek és már újból elmentek, mint pl. Zombory István (Dudi)… - ahogy már egyszer szokásos nála.

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP ALAPÍTÓ TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök:
Rubido-Zichy Hohenlohe Senta
Alapító Védnökök:
Alitisz Constantino
Eickertné, Toinette
Gorondi István és Edith (U.S.A.)
Lomniczy József
Monostoryné, Ildikó
Móricz Istvánné
Papp Jenő
Takács István
Zilahi Sebess Jenőné, Bonczos Zsuzsanna
Zombory István
Zöldi Márton
Bejött adomány: ***N.N.***
Dr. Orbán László
Dr. Farkas Ferenc
Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.)
N.N.
S.S.
Nuestro agradecimiento especial a ***Alexis Pejacsevich***

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

h

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzetté a magyart!"

Dres. Constantino Miguel Alitisz y Silvina Laura Loria
los atienden en su nueva oficina sita en
Libertad 480 2º piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Medicamentos producidos con alta tecnología y riguroso control
1940 - 2005
Gador • 65 Años
Al Cuidado de la Vida

SUSANA SEBESS
Viajes Corporativos
Viajes de Placer
Eventos y Convenciones
FURLONG-FOX
Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Nyári kettősszám lapzárta december 28 !

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő:
Haynalné Kesserű Zsuzsánna - haynal@fibertel.com.ar
Rovatvezetők Bonczos Zsuzsa, Zólyomi Kati
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 **amagyarhirlap@yahoo.com**
www.hhrf.org/amh **www.lamoszsz.hu/amh**
http://epa.oszk.hu/amh

A Magyar Köztársaság nagykövetsége és konzulátusa adatai:
Embajada de la República de Hungría
11 de Septiembre 839,
(1426) Buenos Aires
Cónsul : Zoltán Polák
Atención al público
martes y jueves, de 10 a 13 hs.
Teléfono 4778-3734
consul@embhungria.com.ar

MAGYAROK VILÁGSZÖVETSÉGE
Asociación Mundial de los Húngaros
Dr. Orbán László
Latin-amerikai védnök
Arroyo 897 - (1007) Capital
Tel.: 4327-0726
laszloorban@yahoo.com

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát.

MINDSZENTYNUM
Asociación de Católicos Húngaros en la Argentina
Aráoz 1857 - (1414) Bs.As.
Tel.: 4864-7570
Pte. János Honfi
paalmagdi@yahoo.com
Ismétlődő események:
A hónap 1. vasárnapján 17 óra, Szentmise és teadélután.
A hónap 2. keddjén 19 óra, társas vacsora és választmányi ülés. Minden tag, barát és jótevő meg van híva.

Lic. Eva Barnaky
Psicóloga (UB)
Logoterapeuta
Belgrano **4541-0314**
Palermo **4822-2865**
eva.proasi@mail.salvador.edu.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
4823-9347 4953-9959

Hirdessen az AMH-ban!
4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

ESEMÉNYNAPTÁR: LÁSD SP RÉSZ UTOLSÓ OLDAL

Szerezzen új előfizetőket! Köszönjük!

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

AMISZ - Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA) Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Presidente: Ing. Esteban Takács - ESTEBANTAKACS@aol.com. Vicepresidente 1°: Lic. Juan Honfi - juanhonfi@hotmail.com – Vicepresidenta: Sra. Catalina von Hefty - cvhefty@yahoo.com.ar - Secretario: Ing. Nicolás Vattay - NVATTAY@aol.com - Tel. 4715-2351.

Agrupación de Guías Húngaras N° 39 Magyarok Nagyasszonya. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4864-7570. Jefa de Agrupación: Cynthia Szeley - cynthipupi@yahoo.com.ar o szeleylp@sinectis.com.ar Tel. 4738-3183 / 155-527-8340 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

Agrupación de Scouts Húngaros N° 18 Bartók Béla. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. . Jefe de Agrupación: Martín Kerekes - kerekesmartin@yahoo.com.ar - 4837-0161 / 155-116-3863 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

Agrupación Húngaros de Santa Fe (capital) 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe . Tel. 0342-469-5500 - Presidente: Zoltán Horogh - adorjan@arnet.com.ar

Ars Hungarica, Asociación Civil de Música y Cultura. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889. Presidente: Nicolás Székásy - szekasym@xlnet.com.ar www.arshungarica.com.ar

Asociación Cultural EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986. Presidente: Alejandro Zaha - azaha@arnet.com.ar

Asociación Húngara de Beneficencia – Hogar de Ancianos San Esteban. Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092. Presidente: László Molnár. Administradora General: Sra. Eva de Morán. Secretaria General: Sra. Isabel V. Rácz. - hogarhungaro@hotmail.com

Asociación Húngara de Bariloche – Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994. Presidente: Esteban Szántó

Asociación Literaria y Cultural Húngara. Moreno 1666, (1636) Olivos (Bs.As.) Tel. 4799-5044 / 6141. Referentes Arq. Erzsébet Redl, Tel. 4783-6462, y Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

Biblioteca Húngara – Círculo Hungária de Amigos del libro, biblioteca circulante y archivos - HKK - Hungária Könyvbarátok Köre, kölcsönkönyv- és levéltár. Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 Atención al público cada viernes 19-21 hs. Referente: Susana K. de Haynal - haynal@fibertel.com.ar Tel. 4723-3655.

Cámara Argentino - Húngara de Comercio e Industria. Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", 1035 Buenos Aires. - Presidente: Ervin Kalpakian. Vicepresidente: Imre de Gosztonyi. Secretario Ejecutivo: Jorge Bobrik Tel./Fax (54-11) 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

Círculo de San Esteban. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462. Presidenta: Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

Círculo Húngaro de la Provincia de Córdoba. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Presidenta: Lily Filipánics. Tel. (0351) 481-8531 filipanicsliliana@hotmail.com Vicepresidente: Gábor Bánáti (03543) 488778 - danabanati@hotmail.com Tesorero: Miguel Filipánics filipanicsmiguel@hotmail.com

Círculo Juvenil Zrínyi - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4624-4461. Directora: Ana Mocsáry de Beis - beisfami@yahoo.com.ar - Dictado de clases: Sábados de 10 a 13 hs.

Club Hungária, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4799-8437 / 4711-0144. Presidente: Martín Zöldi mzoldi@dls-argentina.com.ar - Reuniones de la Comisión Directiva: Días miércoles 21 a 22.30 hs. Secretaría: Martes a sábados 18 a 21.30 hs. Domingo 12.30 a 16 hs. Sr. Guszti. **Restaurante**: Abierto todos los días, excepto lunes. Reservas al 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar. **Esgrima**: Horarios: Miércoles de 18.30 a 20.30 hs. y sábados de 15 a 19 hs. Actividad para ambos sexos, a partir de los 8 años. Información: Henriette Várszegi 4461-3992 - henriette@arqa.com

Colegio María Ward. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052. Referentes: Madres Catalina, Cornelia y María.

Colegio San Ladislao. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141. Directora: Arq. Erzsébet Redl - sladislao@ciudad.com.ar

Comunidad de Camaradería de los ex Combatientes Húngaros en la Argentina – MHBK. Presidente vitéz Lóránd Ferenczy - Sargento Cabral 851, 1° A (1059) Capital Federal - Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640.

Coral Hungaria. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Directora: Sylvia Leidemann sylvialeidemann@fibertel.com.ar Tel. y Fax 4785-6388 - Ensayos: viernes 21 hs. (consultar por otros horarios).

Coro Húngaro de Valentín Alsina. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674. Presidente: Pál Szénási.

Distrito Argentina de la Asociación de Scouts Húngaros *in exteris*. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4792-9819. Jefe de Distrito: Matías Lomniczy - mlomnic@arnet.com.ar

Iglesia Evangélica Luterana Unida - Congregación «La Cruz de Cristo». Amenábar 1767 - (C1426AKG), Buenos Aires. Rvdo. César B. Gogorza, pastor - Presidenta del Consejo Directivo: Catalina von Hefty. Tel/Fax 4503-3736 cvhefty@yahoo.com.ar - **Magyar evangélikus Istentisztelet**: Minden hó 3-ik vasárnapján 11 órakor. Szolgál Nt. Demes András.

Kárpát - Forgószél - Folklore Húngaro de Cámara. - Buenos Aires-i magyar néptánc mozgalom: Magyar Népi Táncszínház, élő zenével. Rawson 3597, (1636) La Lucila, (Bs. As.) Tel. 4794-6521. - "Kolomp" művészegyüttes (felnőttek számára) minden szombaton 17 órakor a Hungáriában. Para adultos los sábados 17 hs. Hungária - zolyomikati@fibertel.com.ar http://ar.geocities.com/karpatforgoszel/

Magyar Református Egyház - Iglesia Reformada Húngara. Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Lelkész: Tóth L. Kristóf. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com - Főgondnok: Pataky László Tel. 4798-5207 - depataky@argentina.com. Beosztott lelkész: Tóthné Bede Krisztina. **Istentisztelet**: vasárnap és vallásos ünnepnapokon 10 órakor. **Istentisztelet a Szent István Otthonban**: minden páros szerdán 11 órakor. Bibliaóra: márciustól decemberig minden hó 1. szerdáján 16 órakor. **Culto conjunto castellano/húngaro**: 3° domingo de cada mes, 10 hs. (con Rev. Gabriel Miraz).

Magyar Színtársulat: Álomgyár. Minden szombaton 19.30-kor a Hungáriában. Catalina Zólyomi - zolyomikati@fibertel.com.ar

Mindszentynum - Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina. Aráoz 1857, (1414) Capital Federal. Tel. 4864-7570. Presidente: János Honfi mindszentynum@hotmail.com - Caja de ahorros del Bco. Río N° 031-0319767 / 7 a nombre de la "Asociación Húngara Católica". Restaurante: Tel. 4864-7570 .

Orden de los Caballeros Vitéz. ***Vitézi Rend***. Cptn. Gral. para Sudamérica: vitéz Miklós Vattay, Nª Señora de Luján 1001, (B1608ANI) Troncos del Talar, Bs. As. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - NVATTAY@aol.com

Regös - Conjunto folklórico húngaro. regosargentina@hotmail.com Prácticas: miércoles, viernes y sábados. Director artístico: Edi Bonapartian - edibon1@yahoo.com - 4799-4740, (15) 4033-3333; Informes Miki Kerekes - nkerekes@yahoo.com Tel. 4837-0161, (15) 5701-8605

Sociedad Húngara de Wilde. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390. Presidente: Dezső Heckmann - amjlmi@yahoo.com.ar

Atención: Les solicitamos a los respectivos responsables que nos informen de las novedades, cambios, errores u omisiones, o de alguna actividad especial. Cualquier corrección debe llegar a esta Redacción lo antes posible. Gracias.

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A.

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai

(Rovatvezető: Zólyomi Kati)

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy mint kis "könyvecske" a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

KI KICSODA (a Hungária magyar fiataljai közt)

Mindig fel-felhangzik a halk panasz: minden, ami történik a kolónia életében, ugyanazoknak az embereknek a munkája és annak eredménye…

Vagy: a cserkészek ugyanakkor a néptáncosok és egyből a ZIK diákok is … És: egy lényegében kis-számú csoport ember viszi, hajtja mindezt előre…

Mindez igaz, ezt letagadni nem lehet, hisz a kis közösségek ilyen "betegséggel" küzdenek. A HUFI dolgozócsapat egyik fáradhatatlan, merném állítani leglelkesebb katonáját mutatjuk be most, de nemcsak mint "magyart", hanem mint egyetemistát, és sikeres magánvállalkozót is!

Beszélgetés Gemerrel (Demes Sanyi)

HUFI: Mivel foglalkozol "privát életedben", mi jelenti számodra a boldogságot, hogy keresed "helyed" a világban?

GEMER: Hétköznapjaim az egyetemmel majdnem teljesen betöltődnek. Külkereskedelmet tanulok, harmadik évét járom az UADE-ban (Universidad Argentina de la Empresa). Máskülönben 15 éves korom óta Disc Jockey vagyok, és már 4 éve saját rendezvény-szervező vállalkozásom van. Ez többször megnehezíti a tanulást, mert nemcsak hétvégeken dolgozom, hanem más estéket is igénybe vesz. Természetesen péntektől vasárnapig fut be a legtöbb munkám. Van, amikor a három nap alatt nem alszom egyetlen egy órát sem. Természetesen a szombat délutánomat cserkészeten töltöm (rajparancsnokként működöm a 18 sz. Bartók Béla csapatban).

a dolgozó DJ

Nagyon szeretek utazni, és mivel brazíliai (magyar cserkész) barátnőm van, "kényszerből" állandóan el kell utaznom São Paulóba!

H: Mit gondolsz, mi a valódi "szereped" a magyar közösségünk építésében, megmaradásában?

G: A cserkészet keretében, ami manapság teljesen más, mint tíz évvel ezelőtt, ahol már a fiatalság is megváltozott mindenegyes igényével, minél érdekesebbé próbálom tenni a mozgalmat magát. Ifjúságunk megmaradása attól függ, hogy ma megkapja-e azt az érdekes foglalkozást, amit megkíván. Egyik legnagyobb aggodalmam az, hogy a cserkész foglakozás után a gyerekeknek nincs más foglalkozási lehetőségük, magyar keretben, a magyar Hungária területén. Ezért annyira szívügyem a vadonatúj IFJÚSÁGI SZOBA sürgős befejezése. *(A két volt kártyaszobából tevődött össze ez az újdonság! Szerk.).*

a segédtiszt

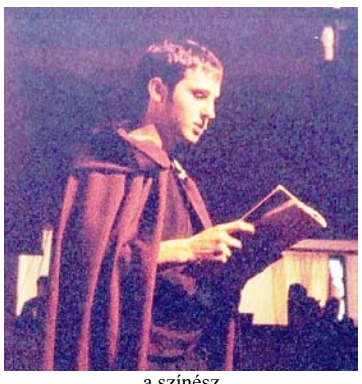

a színész

KIHASZNÁLOM AZ ALKALMAT, HOGY HIVATALOSAN KIHIRDESSEM MINDEN FIATALNAK, HOGY 2005. SZILVESZTER ESTÉJÉN felavatjuk új „birtokunkat" egy első "POOL VERSENNYEL".

Ifjúsági szobaavatás szilveszterkor !

H: A mai gondok mellett, vannak-e olyan álmaid, amelyeket nem tudsz elérni? Miért?

G: Nagyon fiatal vagyok még ahhoz, hogy elérhetetlen álmaim legyenek!

H: Mi az elképzelésed az argentínai magyar fiatalság jövőjét illetőleg?

G: A statisztikák szerint, közösségünk a krízises 50. életévét túllépte, és ez "felszívódást" vagy "halált" jelentene. De nem: még élünk! Ami nem azt jelenti, hogy örökké fennállhatunk. Idő kérdése, és munkánk minőségétől függ, hány évtized vagy század múlva fogunk mégis felszívódni teljesen… Olyan kevés órácskát tölthet egy vezető, vagy egy tanár a gyerekekkel, hogy, ha otthon nincs ápolva és megteremtve a magyar érzés és betanítva a magyar nyelv, a munkánk egyre nehezebb, sőt néha reménytelennek tűnik.

H: Mit "kérnél" a közösségünk idősebb tagozatától, amitől talán a kolóniánk sorsa is függhet?

G: Azt, hogy azok a közösségi szervezetek, amelyek elvileg azért létesültek, hogy az ifjúságot támogassák minden formában, hajtsák végre szerepüket! Ezt néha hiányolom, vagy - más esetekben - egyszerűen az odavezető út nagyon "kacskaringóssá" válik!

H: Köszi, hogy meséltél magadról, és hogy ennyit dolgozol "értünk". (ZK)

Olvasunk… és gondolkozunk:

Eltelt ez év, ez a figyelemreméltó 2005… De akkora élmény-batyuval a hátán suhan át kincstároló emlékezetünk szuszékjába, hogy azt érzem jó ideig még mindnyájan idézni fogunk e 12 hónap "könyv-fejezeteiből". Mivel valamikor, nemrég, sorsot megelőző okoskodással kijelentettük, hogy a mi közösségünk is halad a felszívódás előreláthető útján, hadd soroljam fel itt előttetek a "kihalóban lévő" kolóniánk elmúlt hónapjai "kis" magyar eseményeit:

Az év elején majdnem 30 buenosi magyar töltött egy hónapot Magyarországon, első ízben csoportosan MAGYAR ÖSZTÖNDÍJJAL! Káprázó szépségű SZÉKELYKAPU díszíti a vadonatúj Plaza Hungría-t. Palermóban, előzménytelen kiállítással mutatkozott be a nyilvánosságnak az összes Argentínában működő magyar intézmény. A ZIK ÖSZTÖNDÍJBIZOTTSÁG tovább dolgozik a következő fiatal csoport magyarországi útja anyagi támogatására. A buenosi CSERKÉSZCSAPATOK JUBI-táborra készülnek. A NÉPTÁNCOSOK a VIII. DÉL-AMERIKAI Magyar Néptánctalálkozót szervezik. A CORAL HUNGÁRIA aratja egyik színvonalas sikerét a másik után, és ismét magyarországi turnéra készül. A ZIK izgalommal különleges színdarabbal készül 2006-ra. A CSERKÉSZBÁLON voltak magyar elsőbálosok és új éjféli táncprodukció is. A VÍVÓ-szakosztály magyarjai változatlanul gyűjtik a díjakat. A SZENT LÁSZLÓ Iskolában egyre érdekesebb előadásokat tartanak. Újjászületett a kolónia újságja, az ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP. A Luján-i Bazilikában megtörtént a MAGYAR OLTÁR felavatása. Az ÁLOMGYÁR színtársulat modern, történelmi-táncos színdarabbal készül az első határon túli fiatal magyar művészek turnéjára. Veszem észre, tényleg, veszély fenyeget, kihalunk…

Néhány héttel ezelőtt - szándékosan hagytam ki a felsorolásból - a Hungária terme ismét helyet adott egy feltűnően számos közönségnek egy 20 magyar által előadott meggondolkoztató műsorral: Hogy elgondolkozzunk a szétszórt magyar fiatalság mai dilemmáján, azon, honnan jöttünk, és legfőbbképp azon, hogy merre megyünk! Hogy az idők haladtával megtanuljuk korszerű szemszögből megvilágítani magyarságunkat!

"Ne sírjatok a múlt után, mert ma, a szívünkben hordott hazáért, nem meghalni kell, hanem örömteljesen, élni kell érte!"

Kereslek! Hol vagy, magyar?

Ott vagyok, ahol egy magyar még szántja-veti földjét!
Ott vagyok, ahol egy magyar cserkész
lángra gyújtja tábortüzét!
Ott vagyok, ahol a család az emlékeiről beszél!
Ott vagyok, ahol egy fiatal néptáncra viszi kedvét!
Ott vagyok, ahol egy bor után,
már népdalra vált a hang!
Ott vagyok, ahol egy gyermek magyarul ír és olvas!
Ott, ahol égető könnyek sírnak a Himnusz alatt!

Itt fejezem ki mély hálámat minden fiatal magyar cserkészvezetőnek, tanárnak, kiscserkésznek, barátnak, akik nélkül lehetetlen lett volna a tiszteletadás az 1956-OS MAGYAROK EMLÉKEZETÉRE:

Pappné Rácz Zizi (vajdasági asszony), Dombay Jenci (kalotaszegi férfi), Pérez Leidemann Nati (kalotaszegi lány), Kerekes Cili (moldvai csángó asszony), Bonapartian Edi (56-os utcai harcos), Demes Sanyi, Gemer (magyarok lelkiismerete), Szilvássyné Makkos Erzsi (fiatal anya), Lajtaváryné Benedek Zsuzsi (költő), Jeffrey Szofi (fiatal leány-cserkésztiszt), Demes Feri (cserkésztiszt), Fóthy Gyuszkó (öltönyös fiatal férfi), Nt. Tóth Kristóf (kalotaszegi lelkész), Kerekes Miki (egyetemista), Grabner Pisti (fiú), Demes Adri (kiscserkész-vezető lány), Makkos Viki, Mattiauda Szanti és Szilvássy Ignác (kiscserkészek), Bonapartian Dini (zenekíséret és vetítés), ifj. Zaha Sanyi (hang).

Az egész csoport

Jenci, Kristóf és Nati

Gemer, Zóka és Edi

Az 56-os harcos szavazata

Akik ott voltunk és megszólalhattunk, akik a Magyar lelkiismeretünk kérdéseire **tanúk előtt** válaszolhattunk, akik megtekinthettük egy nagy vetítő vásznon a népünk-fajunk megváltozhatatlan szétszórtságát, ismét bebizonyíthattuk:

NEM VAGYUNK EGYEDÜL!

A BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

A dél-amerikai fesztiválok története (3)

A TÁNCELŐADÁSOKAT KÖVETŐ SZIMPÓZIUMOK

Mindenből a legelső a legnehezebb… De a vele járó izgalom és boldogság, míg lüktetteti-dobogtatja minden szervünket: *ezt ismerjük, ez az érzés egyenrangú a legmagasabb élvezettel.* Ilyen keretben történt meg az első "kísérlet-szimpózium" az 1986-os néptánctalálkozó alkalmával. *Akkor* nem utána volt, hanem "alatta". A táncesték előtt meg után is, mentek-jöttek a fiatalok a Hungária és a Mindszentynum összes termében, folytak a mindenféle táncpróbák, az ismerkedő privát beszélgetések, az egymás utáni csodálkozások, felfedezések, és annak ellenére **mennyien voltunk**, (nagyon sokan), a teljes rend uralkodott végig! Mondhatjuk, hogy szinte ösztönösen minden, magától, a megfelelő helyére zökkent.

Buenos Aires (1986) Konthur Mari a székelységről tart előadást

Konthur Mari cst. látta el akkoriban a kíváncsiság és tanulásvágy minden fokozatát. Önfeledten, s leírhatatlan vidámsággal (ami Marira abszolút jellemző) "mesélte" el a megkívánt anyagot. Az ő szülőföldjéről, a székelyföldről nagyon sokat mutatott, férje Bercivel együtt: népdalt, balladát, táncrendet (sóvidékit), viseletet és verset is kaptunk…

Konthur Marika

Az "énekes" Mari, isteni orgánumával, hozzáértésével és előadóképességével, türelmesen elvetette a hallgató társaságban a szépen elénekelt magyar erdélyi népdal ezer magocskáját. Vele együtt mindnyájan Németországból jöttek; idetévedt Németh Laci cst. is, hangszereivel és néhány "kasztli-s" (vagyis a Burg Kastl-i diák, Kastl am Bergben) néptáncos cserkésszel. Így hát, igen, helyesen olvassátok, már akkor "élő zenére" állíthattuk be lelkünket-szívünket!

São Paulo (1988) Timár Sándor legényest tanít

A São Pauló-i második szimpózium már azon a lépcsőfokon "remekelt", ami akkoriban nem volt olyan mindennapi: Timár Sándor (Állami népiegyüttes, díjas mester) és Konthur Adrienne (Konthur Mari lánya, az Állami egyik táncosa) szakszerű irányítása alatt táncolt a tömeg egy héten keresztül (már az előadások után). Több más mellett, lényegében kalotaszegi (Erdély) és galgamenti (palóc) tánc és ének elsajátításával foglalkoztunk reggeltől estig. Ettől kezdve, valahogy (igen hamar, mondhatom) véglegesen "leesett a tantusz" minden dél-amerikai magyar néptáncos tudatában. Már nem kételkedhettünk: visszaút nélkül, visszaesés nélkül, **a legtisztább forrásból merítve**, megszilárdult a Dél-Amerikai Néptáncmozgalom!

São Paulo (1988) Mezőségi "szakdélután" Gyuriczáéknál

Ha azt éneklem halkan a fülekbe, hogy "ÉN AZ ÉJJEL NEM ALUDTAM EGY ÓRÁT… HALLGATTAM A…", bizonyára tudom, hogy akik ott voltatok, azonnal tudjátok,miről van szó! A Honvéd együttes egyik "remek-táncosa", Román Sanyi keze-lába alá került minden együttes táncosa. Az idézet népdal kezdete, észak-mezőség (Erdély) dombos tájairól hozta a dallamot, hogy a lábak-kezek megmozdulhassanak az akasztós, átvetős és forgatós egymásbafolyó figuráiban. Vegyítve, a Kárpát-medence másik oldaláról, a Dél-Alföldről (Szeged és Tápé környéke) tanultuk meg a "dél-alföldi" csárdás titkait, oláhossal együtt. A szimpózium ismét sikerült, és a Regösök majdnem "en plein" részt is vehettek.

Montevideo (1992) Román Sanyi

Buenos Aires (1995) Makovinyi Tibi kalotaszegi csárdást tanít

1995… drága Szanti kisfiam hetedik hónapja "táncolt" a hasamban… és végig táncolta a két táncestét és az utána következő szimpózium egy negyedét (aztán mamája "leült" a hátsójára (nagy nehezen) még két hónapig). Már másodszorra Buenosban, Makovinyiék, Tibi és Mariann vették át a szakszerű oktatást. A Hungária (akkoriban a még használható, gyönyörű tükrös MIK próbatermünkben) "remegett", tíz napon keresztül, a frenetikus csapásolók összejátszott ritmusától, a népdalok és sifitelések (kurjongatások) dallamától, és mindnyájunk szíve repedezett a megelégedettségtől, Tibiék végtelen humora és kedvességétől! Velük együtt érkezett HUBA bácsi (Stoller Antal mester –Avas Együttes vezetője és a Honvéd együttes főmérnöke), aki természetes, mély nyugalmával minden este a táncanyag vidékeiről és hagyományáról oktatott. A szimpózium, ebben az esetben is, igen érdekes és praktikus volt: "csiszolással" is gazdagodott (a meglévő táncanyag stílusával foglalkoztunk: székelyföldi táncok, kalotaszegi csárdás és legényes, moldvai táncrend és galgamenti verbunk és csárdás, amelyre koreográfia is készült). A táncestéket lezáró TÁNCHÁZ fantasztikusan sikerült! A Hungária nagytermében *más százával* táncoltak a magyarok, nemcsak a rutinos együttes táncosai, hanem szinte az egész kolónia! Azóta sem láttam ilyet Buenosban!

Marika és Laci

Makovinyiék a színpadon

Kis adat: úgy Konthur Mari, mint Román Sanyi és Makovinyiék, személyes fellépésükkel is szépítették a találkozó gáláit. Mindnyájan viseletben, magyar "kollégaijjak" együtt szeretettel mutatkoztak be a közönség előtt.

São Paulo (1997) Timár Sándor szabadtéri edzés alatt

Timár Sanyi bácsi (már másodszor) és felesége Böske voltak az oktatók. A kiválasztott táncrendek: Mezőföldi (Dunántúl) és Vajdaszentiványi (Erdély). Ennek a találkozónak már különleges "színe" keletkezett. Egyrészt az anyagi tényező hatása miatt (az együttesek nem teljes létszámmal vettek már részt). Másrészt pedig az a valóság, hogy habár a legfiatalabb nemzedékből adódó táncosokból igen sokan csak "konyhaszinten" vagy már egyáltalán nem beszélnek magyarul, a néptánc által mégis a magyar kultúrát ápolják és adják át a néző-figyelő világnak… És, nincs kizárva az a lehetőség sem, hogy - a néptánc és a népdal elsajátítása által - talán többen közülük (főleg, ha járnak rendszeresen a Kárpát-medencében, és ezt teszik is!) meg is tanulnak magyarul az évek folyamán.

Timár Sanyi bácsi népdal szövegét mutatja

MEGHÍVÓ

VIII. Dél-Amerikai Magyar Néptánctalálkozó 2006 júliusában, Buenos Aires, ARGENTÍNA

A csodálatos 2004-es Montevideói találkozó után most a Buenos Aires-i magyarokra kerül sor megszervezni a következőt. Mégpedig nagy örömmel közlöm, hogy a **tervet már be is indítottuk!**

Elképzelés: két esti előadás egy fővárosi színházban és egy egyhetes szimpóziumról lenne szó.

A Fesztivál célja: megerősíteni a kapcsolatokat a különböző dél-amerikai együttesekkel. Megismerkedni, találkozni régi barátainkkal és persze a néptánc terén is növekedni, fejlődni és fellendíteni a dél-amerikai magyar néptánc mozgalmat.

Többek között, mint adat, szeretném hozzátenni, hogy jövőre pont 20 éves lesz a Fesztiválok találkozója, tehát szép keretet adhatunk a jövendő eseménynek. (Az első szintén Buenos Airesben volt, 1986-ban)

Meghívást kapnak a következő együttesek:

- Pántlika (Brazília)
- Zrínyi (Brazília)
- Jaraguá do Sul (Brazília)
- Tündérkert (Uruguay)
- Gyöngyösbokréta (Venezuela)
- Regös (Argentína)

Remélem mindenki felkészülhet időben az útra (finanszírozás, koreográfiák, stb.). Ezért már most szólunk, hogy legyen idő mindent megszervezni. Serkentsétek együtteseiteket sok kedvvel és lelkesedéssel!

MINDENKI jelenléte fontos a találkozó sikeréhez! Terveink között, a hivatásos néptánc páron kívül, egy népzene bandát is szeretnénk kihozatni. Ez csak az egyik nagy álmunk - a sok közül…

Szívesen fogadunk minden ötletet és kérdést.

Szívélyes üdvözlettel, a Szervezőbizottság nevében,

Bonapartian Edi, Regös Néptáncegyüttes vezetője
e-mail: edibon1@yahoo.com / fesztival_2006@yahoo.com

LEVÉL ERDÉLYBŐL

Regöseink az idén februárban felejthetetlen erdélyi útjuk alkalmából t.k. Gyergyóremetére is ellátogattak, ahol fölléptek és fölvették a kapcsolatot a Hargita Népiegyüttessel. Emellett összebarátkoztak Anna nénivel, aki a helybeli polgármester Laczkó-Albert Elemér édesanyja. A néni küldött ajándékba 5 eredeti, népviseleti fiú táncinget a Regösöknek! Íme a polgármester legutolsó, megható levele:

„Az ingekért ne zavartassátok magatokat, ajándék, esetleg alkalmanként mondjátok el nyilvánosan, hogy Gyergyóremete – Erdély adománya.

Örülünk ennek a kapcsolattartási lehetőségnek és a telefonhívásnak szintén. A távolság ellenére szeretnénk ápolni a kapcsolatot, barátságot. Mindig szívesen látott vendégek lesztek, a kapunk és a szívünk nyitva áll előttetek.

Postacímünk közös édesanyámékkal, a lapokat megkapjuk, a könyvtárban lefűzve őrizzük.

Szeretettel üdvözlünk minden ismerős és ismeretlen argentínai magyart. Elemér"

Montevideo (2004) Hatalmas táncoló emberkör a tengerparton

Makovinyi Tibikénk (már negyedszer járt itt „lent", a világ végén…) ropta szorgalmasan-szüntelen, szinte már "mellettünk" a magyar néptánc mozzanatait… ebben az esetben a Dél-Alföldi és Kalotaszegi (Erdély) csárdásokat.

A "tanuló csapat" igen nagy része nagyon fiatal néptáncosokból tevődött össze. Buenosból, a hagyományos "Regösökön" kívül, az azóta már szakszerűen működő "Tilinkó" együttes tagjai is ott lehettek! Szóval, itt sincs "kihalás". Szaporodnak a néptánc együttesek népei, mint a "csicsóka"! (kis burgonya).

Makovinyi "Maki" Tibor

SZÉP ÉLET, CSERKÉSZÉLET

JUBILEUMI TÁBOROK DÉL-AMERIKÁBAN:

(2. rész)

MARTÍN GARCÍA SZIGET – 1976

Ha valódi "vadregényes helyet" keresnél táborozásra, akkor ezt választanád! A La Plata folyó kellős közepén, dzsungelhez hasonló növényzettel, madarakkal, nedvességgel, izgalmas cikázó ösvényekkel a dús erdő sűrűjében! Habár a meleg és a szúnyogok enyhén zavarók voltak, és egy iszonyatos vihar megbolygatta a táborozók rutinját, mégis, kifejezetten jó volt!

LAGO STEFFEN - 1984

Az első "vegyes házaspárok" csoportja gyermekei az argentin magyar cserkészetben! Régen történt már az, amikor még a buenosi magyar cserkészközösség nem látta a később bekövetkező veszélyt. A felfogás zseniális volt, és mégsem volt még életképes. Annyira "modern" és tágasnak tűnt, hogy nem volt felfogható fontossága. Mégis, a több éven át kitartó munka csúcspontja a Steffen-i tó JUBI tábora volt, ahol a "tanuló csoport", saját altáborával, része lehetett a fantasztikus eseménynek! Habár nagyon fájt a szívnek a terv bukása, hála a Jóistennek benne lehettünk, élvezhettük is, tanulhattunk belőle!

egy sátor a tó mellett....

A sok altábor a tó partja körül, Argentína egyik legszebb hegyes vidékén, úgy feküdt, mint a manók házikói egy mesében. A narancssárga duplatetők kis színfoltok voltak a dús-zöld táj területén.

LAGO STEFFEN - 1984

LA ESMERALDA – 1987

Tábor a tenger mellett! Az uruguayi partok szépsége volt a kerete, a vidámságunk a hangulata! Ez tényleg egy vidám tábor volt! Nagyon sokat nevettünk, és egy önfeledt, szinte intim légkörben teltek a napok, ízletes, változatos, finom koszttal (többek közt, géhás voltam, hi hi hi), állandó napsütéssel és szuper programmal.

A következő számokban az utolsó három JUBI-ról mesélek majd (Brazília 1991, Córdoba 1998 és Brazília 2001) és megmutatjuk a frissen megtartott San Martín de los Andes-i utolsó JUBI-t is!

De most, befejezésül, szeretnék megemlékezni egy pár olyan cserkészcsapattisztről, akik már nincsenek köztünk, de a JUBI táborok szíve-lelke voltak sok-sok évig: Cala bá és Laci bá (id. Benedek László és vt. Hefty László), mindig kedvesen, jókedvűen és őszintén viszonyultak hozzánk.

Felavatták Budapest XII. kerületében a második világ-háborús áldozatoknak emléket állító turulmadaras szobrot

http://www.mno.hu/cikk.mno?cikk=314842&rvt=61

A TURUL szobrot a XII. kerületi önkormányzat polgármestere védeti. 1132 megalázott áldozat neve olvasható a talpazati kőfal fölötti táblán. A XII. kerület lakosai legalább 90%-ban büszke arra, hogy megépült, és a tér lassan kegyeleti hellyé alakul.

D e m s z k y Gábor városfő ezzel ellentétesen azt mondta, hogy a XXI. században turulos emlékművet állítani a II. Világháború mártírjainak nem az áldozatok emlékének ápolását, hanem „meggyalázását jelenti".

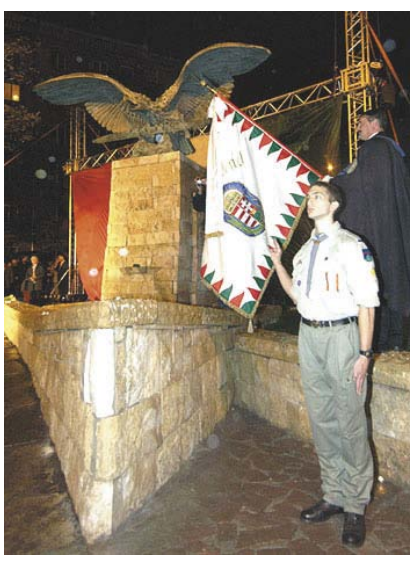

Ott is résen vannak a cserkészek!

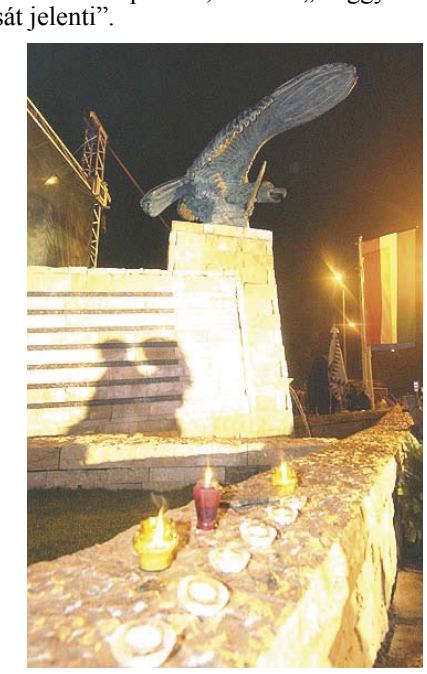

Sokan gyászoltak

Az emlékező tömeg...

MEGHÍVÓ

A 39.sz. MAGYAROK NAGYASSZONYA leánycserkészcsapat 50 éves!

Szeretettel várjuk a csapat minden aktív és már nem annyira aktív tagját, hogy együtt ünnepeljünk

2005. december 18, vasárnap,

a ZIK-Karácsony után, 18-22 óráig, Plátanoson

A külföldön tartózkodó volt parancsnokokat kérem, nevezzenek ki valakit, hogy Plátanoson képviselje őket.

A Gondviselés és csapatunk szeretett Patrónája úgy akarták, hogy éppen ebben a jubileumi évben avattassék neki egy oltár a Lujáni Bazilika altemplomában. Mintha csak ránk gondolna, ránk vigyázna azóta is. Sok éven át vezérelt, őrizte bennünk a magyar, keresztény öntudatot.

A Csapat alapítója Máter Bodolai Margit, ő már a mennyből követi működésünket. Utána én lettem a cspk.

Cserkészszeretettel ölel, Fóthy Istvánné, Balogh-Kovács Judith

DÖMÖTÖR GÁBOR BÁT KITÜNTETIK

A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG Intéző Bizottságának elnökét illette hivatalos magyar kitüntetés

Nagy öröm és megtiszteltetés érte Szövetségünket : Dömötör Gábort **A Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjével** tüntette ki a Magyar Köztársaság elnöke, Dr. Sólyom László. A kitüntetést a New York-i Főkonzulátus október 23-i megemlékezése alkalmából Németh Zsolt, a Magyar Parlament Külügyi Bizottságának vezetője nyújtotta át Gábor bának.

Gábor bá köszönetében kihangsúlyozta, hogy a kitüntetést a KMCSSZ díjának tekinti, nem sajátjának. Majd néhány mondatban ismertette munkánkat, kiemelve, hogy négy kontinens magyar ifjúságát neveli szövetségünk, immár 60 éve.

Szívből gratulálunk és további jó munkát kívánunk, Gábor bá!

JELENTKEZTÉL MÁR A 2006. JANUÁRI JUBITÁBORRA?

jubitabor06@yahoo.com.ar
jubijelentkezes06@yahoo.com

JELENETEK A HUNGÁRIA IFJÚSÁGA ÉLETÉBŐL

Négy lány és három fiú, mind frissen kiképzett őrsvezető… az idén végezték el a kiképző tábort a téli iskolaszünet alatt. Igen, szabad idejüket szánják ők is, mint sokan mások, a magyar-vonatkozású foglalkozásokra.

A cserkészet még mindig emberépítő soraiban, vagy a vidám néptáncosok közt vannak ők is, alig 15-16 évesen, akik dolgoznak érted!

Jelen pillanatban, az ő kezük irányítása alatt működik, tanul, játszik minden aktív magyar cserkészkorú gyermek… és mindig ott vannak, mindig mosolyognak, mindig pozitív a hozzáállásuk a követelményekhez.

Egymás közt barátok, szeretik egymást, együtt nőttek fel ők is, "a Hungária és a Cserkészház meleg falai közt". Nekik is véget ér a 2005… mint szilárd ZIK diákok, nem akárhogy zárták le az idei munkát, hanem egy "vígjáték" előadásának készítésével és annak kóstolóként előadott bemutatójával: "Visszakérem az iskolapénzt".

A színdarabról majd még mesélünk a HUFI-ban!

Kerekes Cili, Demes Adri, Lovrics Alex, Szeley Cynthi és Lovrics Konszti (április végén)

Mattiauda Szanti, Grőber Berni, Szilvássy Ignác és Arcagni Sándor Örsi foglalkozás alatt (május)

Négyen a fiú vezetői gárdából: Lányi András, Collia Niki, Demes Sanyi és Zöldi András (május)

Bonapartian Dini foglalkozás alatt (június 11)

Grőber Stefi, Mattiauda Luncsi, Jeffrey Teréz, Zaha Pauli és Arcagni Anikó a ZIK Ösztöndíjbizottság egyik rendezvényén (június 11)

A lányok a sátraikat takarítják (okt. 29)

Kerekes Cili (ZIK óvodafelelős) az 56-os megemlékezés után (október 30)

A fiúparancsnok (Kerekes Marci) rendbehozza a kajak egyik evezőjét (okt. 29)

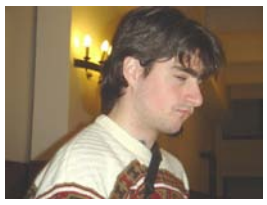

Bonapartian Edi táncpróba előtt (okt. 29)

előadjuk 2006-ban!

Áldásos és békés Karácsonyt kíván a HUFI és mindenkit szeretettel várunk december 31-én este a Hungáriában!

Petőfi Sándor

Fa leszek, ha fának vagy virága.
Ha harmat vagy: én virág leszek.
Harmat leszek,
ha te napsugár vagy...
Csak, hogy lényink egyesüljenek.
Ha, leányka, te vagy a mennyország:
Akkor én csillaggá változom.
Ha, leányka, te vagy a pokol:
(hogy egyesüljünk) én elkárhozom.
(Szalkszentmárton,
1845. aug. 20. - szept. 8. között)

(Ennek a versnek a spanyolnyelvű változatát a SP rész címlapján találjuk meg! Szerk.)

A MAGYAR ESEMÉNYNAPTÁRT LÁSD A SPANYOL RÉSZ UTOLSÓ OLDALÁN (SP IV)

A ZIK tanári kara október 26-án este Papp Istvánéknál jött össze. A hagyományos tanévvégi vacsorán az évi munkáról beszélgettünk, fontolgattuk a jövőt. Különleges vendégeink voltak jelen: Ispánki Zsuzsa és Gyula gyerekei, Nicolette és Zoltán, akik Magyarországról látogattak ide, hogy szüleikkel töltsék szüleik argentínai félévének utolsó, szép napsütéses napjait. Zsuzsa komoly szakismerettel és jólélekkel, szeretettel dolgozott közöttünk, hálánkat fejeztük ki neki a sok jóért, amivel a ZIK óvodáját és, bővebben, az egész magyar közösséget megajándékozta. Mindkettejüket és nagyon kedves búcsúszavait mindnyájan szívünkbe zártuk: (GMJ)

Búcsúszavak

Idegenek voltunk, mikor ide jöttünk.
Nagyon, nagyon hamar mindent megszerettünk.
Ámultunk, bámultunk a sok újdonságon,
A távolságokon, az időjáráson ...
Nekünk tavasznak tűnt a tél, ami itt volt,
Hisz virágok nyíltak, és a fákon lomb volt!
Csodáltuk a vihart, a villámok fényét,
A csillagos eget és a Hold telését,
Mert ez itt nem olyan, mint amit megszoktunk.
Erről beszélgettünk, erről tanakodtunk.

Ritka nagy szerencse, ami ért bennünket,
Mivel olyan érzés dobbantja szívünket,
Hogy itt sok igazi barátra találtunk,
Akiket örökre a szívünkbe zártunk.
Köszönjük a sok jót, a velünk törődést,
A jó hangulatot, meg a kényeztetést.
Ezekért mindketten oly hálásak vagyunk!
Reméljük, hogy nem egy életre búcsúzunk.
Kérjük a Jó Isten áldását tirátok
És jó egészséget!! – kedves, jó barátok!
Ispánki Zsuzsa és Gyula

Ispánkyné Zsuzsa és Terek Zsófi a Reformáció ünnepén

(Ezt a verset Zsuzsa szintén elmondta, amikor a Református Egyházban búcsúztak a gyülekezettől, ahova egész ittlétük alatt rendszeresen jártak. Szerk.)

Kedves Fiatal Barátaim!

Egyetlen szavát se higgyétek el a történelemnek, ha arról akar meggyőzni benneteket, hogy nem érdemes. Több mint érdemes: kötelező. Dolgozni, tenni, bízni, megőrizni, továbbadni. S talán van még, aki emlékszik rá: …Kísértsen bármi, bármikor, szárnyas gödör, iszapsikoly, szelíd szabály vagy vad csoda, mindegy: csak fel ne add soha!

Szeretettel, Szőnyi Feri bácsi

SZEMELVÉNYEK A HUNGÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(…amelyek közt még a HUFI-olvasók is találhatnak ínyükre valót!) Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.

436 Fekete István: Harangszó
490 Fekete István: Téli berek
607 Dickens: Nehéz idők. Karácsonyi ének
5106 Dávid Gyula – Veress Zoltán (szerk): A szétszórtság arénája – Négy égtáj magyar irodalmából
5107 Borbándi Gyula: Emigráció és Magyarország – Nyugati magyarok a változások éveiben 1985- 1995
5108 Márai Sándor: Istenek nyomában
5109 Némethy Kesserű Judit: „Szabadságom lett a börtönöm"
5110 Dénes György: Egy komornyik vallomásai
5111 Brett, Simon: Gyilkosság nyílt színen
5112 Simenon, Georges: Maigret csapdát állít – Maigret első nyomozása
5113 Christie, Agatha: Mrs. McGinty halott
5114/5 Zola: Plassans meghódítása I.-II.
5116 Chathó Kálmán: Kluger és társa
5117 Szöllősy Klára: Testvérek voltak
5118 Stone, Irving: Matróz lóháton (Jack London élete)
5119 Dell, E.M.: A sas útja
5120 Bohuniczky Szefi: Három év
5149 Wass Albert: Karácsonyi üzenetek – A temető megindul
5151 Wass Albert: Minden verse

Videokazetták…

VK-307 Kutyám, Skip (F.Muñíz, D.Lane, L.Wilson) vígjáték
VK-308 Abigél (Szabó Magda regénye alapján) TV film
VK-309 Julianus (Kodolányi János regényéből). Koltay Gábor rendező (magyar-olasz VK-történelmi játékfilm)
VK-310 Ámbár tanár úr (Koltai R., Dobó Kata) vígjáték
VK-311 Az utolsó Mohikán (Daniel Day-Lewis) amerikai kalandfilm
VK-312 A francia kapcsolat (Gene Hackman, F.Rey, R.Schneider)

KALPAKIAN
• DESDE 1922 •
VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
- PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
OUTLET: VIAMONTE 700
KALPASERVICE: 4394-6400
TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023

TURUL
Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(1646) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar

MENSAJE DE LA DIRECTORA

Se me acercan con la pregunta: ¿Por qué revolver tanto en historias viejas y archiconocidas? ¿Para qué insistir tanto en rumiar cuestiones del pasado, lejanas o cercanas, cuando es la realidad la que nos tiene en vilo?

El primer impulso es rechazar de entrada el interrogante, por improcedente. Pero detengámonos para analizarlo algo más de cerca. Las respuestas breves suelen ser inexactas. Veamos.

La cuestión así formulada pone en duda la verdadera razón de ser de este periódico, porque, en definitiva, ¿con qué finalidad tratamos de retener, cual crónica, los acontecimientos propios o históricos que nos atañen? Este medio no quiere ser otra cosa que la punta de lanza cultural, la cabeza del puente para tejer lazos con el mundo que nos rodea. Ser el vínculo entre lo remanente de nuestra colectividad y, al mismo tiempo, bosquejar - con brocha no demasiado fina, dadas sus naturales limitaciones - hechos y circunstancias de nuestra vida. Tanto de la presente, como de la pasada, tanto inmediata como más remota. En rigor: develar lo pasado, fijar el presente y sugerir el futuro, al menos aquél que deseamos. Y, de ese modo, ir colmando la brecha entre generaciones, tal vez con el principal objetivo de hacerlas acercar entre sí, lo que solamente puede lograrse si se comprenden mejor. ¿Y cómo comprender, si no se conoce?

El Argentínai Magyar Hírlap es el órgano localista – ¡en el mejor sentido! - de una comunidad cuyas raíces la unen.

Esto es algo que debe ser comprendido y apreciado por todos los que la conforman. Entonces, por parte mía, debo seguir insistiendo en difundir los hechos del pasado, la historia de nuestro pueblo, pero también las vivencias en detalle de aquellos entre nosotros cuya vida de largas décadas ha transcurrido en un siglo XX turbulento y cruel. Tan sólo así se podrá compenetrar del respeto a las tradiciones, costumbres y valores que hacen a esta comunidad, y transmitirlos a los que nos sigan. Es una meta de muchos entre nosotros. Todo ello sirve de poderosa ayuda en el mundo actual de decadencia social, indisciplina, problemas de drogas y violencia, de constante nivelar hacia abajo y, además, de una supina ignorancia política que nos rodea, creándose día tras día un clima de angustia generalizado. Y, por encima de todo, la *incultura*, cada vez más invasiva y devastadora. Ahora bien; entendidos "opinólogos" dicen que la cultura es y será siempre un bien para minorías. Yo añado, e insisto: La cultura no es una mercancía excluyente. *Nadie* queda excluido de formar parte de esta minoría. No se requiere gran espesor intelectual. Sólo se necesita interés. Y el interés se adquiere topándose con nuevos conocimientos.

Las críticas positivas de los lectores son bienvenidas. Lo que pide esta directora es que sepan contemplar con mayor comprensión la misión de este periódico.

Susana Kesserű de Haynal

ALGO QUE QUITA EL ALIENTO

Nota de la directora:

Los que vivimos en la Argentina, en medio de nuestras tristezas y la desazón que nos provoca el estado de nuestro Teatro Colón, hemos leído abundantemente sobre un nuevo teatro de ópera, de envidiable acústica, casi la "8ª maravilla del mundo", inaugurado recientemente en Valencia, Cataluña, que sus autoridades gustan llamar "la Salzburgo del Mediterráneo": el Palau de las Artes. Según Zubin Mehta, "suena fantástico, es extraordinario". Una sala grandiosa y emocionante que se abre a la magia del teatro, y Valencia festeja llenando el cielo de luces.

Pero nada hemos leído sobre algo similar que ocurrió en la "Perla del Danubio", la "París del Este": Budapest, con SU flamante Palacio de las Artes. He aquí un relato. Su autora, Susana Bonczos, nuestra colaboradora de la página 7 de la parte húngara, es alguien que tiene mundo: ha sido durante décadas agente de viajes y, como tal, ha viajado por todas partes. Por añadidura, como ferviente melómana, ha visitado un grandísimo número de teatros de ópera y salas de concierto, en importantes ciudades del mundo. Vean su entusiasmo sobre algo espléndido:

Budapest tiene una ubicación panorámica incomparablemente bella. La ciudad plana de Pest conectada a Buda con siete puentes que llevan a sus ondulantes colinas, nos impresiona a primera vista.

Su esplendor en lo edilicio culminó con las construcciones del *MILLENNIUM*, a fines del siglo XIX, entre 1870 y 1915, conmemorando el milenio de la fundación de Hungría. Por las terribles 1ª y 2ª Guerras Mundiales, más la Revolución Libertadora del año 1956, la ciudad terminó en ruinas. Tardaron 60 años en reconstruir su imagen inicial. De un tiempo a esta parte, *reconstruir* fue y aún es la consigna que rige a la ciudad y a sus gobiernos.

Desde 1990 estuve visitando Budapest todos los años y he podido seguir con gran interés este paulatino renacer de sus cenizas.

Cuán enorme fue mi sorpresa este año al descubrir el PALACIO DE LAS ARTES, confirmación perfecta de una verdad: que el *arte moderno* puede ser maravilloso aun para novatos en "*Arte Contemporáneo*".

Al cruzar de Buda hacia Pest, en el tranvía Nº 6, me llamó la atención, Danubio abajo, un enorme edificio moderno, iluminado… - semejante a un *shopping center*… Al nuevo, muy llamativo Teatro Nacional ya lo había visitado el año pasado, pero no me acordaba del recinto cerrado a su alrededor. ¡Debe de ser algo nuevo!

¡Y lo es! Algo **realmente** nuevo que capta la vista, impactante, sorprendente: el nuevo Palacio de las Artes. ¿Desde afuera? Ni lindo, ni feo… *Grande*, ¡sí! *monumental*, ¡sí! Pero algo *raro*…

Mi sobrino me invitó la misma noche a un concierto, ofrecido en la Sala Nacional de Conciertos dentro del Palacio. Acepté, pero con algunas dudas. ¿Tocarán, seguramente, música moderna, tipo Ligeti? Mi sobrino sonrió con bondadosa condescendencia, contestando: "¡Ya verás!"

Y FUI, VI y ESCUCHÉ… Desde **la entrada**, una sorpresa tras otra. Una iluminación brillante, espacios altos de varios pisos, a **puro cristal y metal brillante**, mármol, columnas gigantes cubiertas de maderas claras, escaleras de mármol blanco. Todo grande, **luminoso**. Al llegar al primer piso, pasillos cubiertos de maderas variadas claras, pasillos más angostos, cubiertos de un

La sala de conciertos

material aterciopelado, iluminación tenue. Esos pasillos llevaban hacia la entrada de **¡la Sala Nacional de Conciertos!** Todo intencionalmente proyectado para anticipar

Cont. en pág. III

Nos escriben desde...HUNGRÍA

Queridos Amigos:

Quisiera escribirles algo sobre cómo es la Navidad en la ciudad en la que vivo.

Szentendre está a 20 km al norte de Budapest, sobre la margen derecha del Danubio y enclavada en uno de los más pintorescos y hermosos valles de los montes del Pilis.

Plaza principal de Szentendre, preparándose para el verano

La historia de Szentendre (San Andrés) empieza en la época del Imperio romano, sigue a través del tiempo durante la Edad media y crece hasta su actual categoría de ciudad durante los siglos XVI y XVII, es decir, durante y después de la dominación turca, hasta convertirse actualmente en "la ciudad de los pintores y artistas"... algo así cómo el Montmartre de París. Es por eso que a mí me parece que esta ciudad está viva, que tiene alma" y que desde cada una de sus esquinas, de sus antiguos portales, de sus callejuelas y sus hermosas torres de iglesias, le cuenta algo al visitante de los distintos momentos de su larga vida... Es como si Szentendre fuera parte de un cuento de hadas y sus duendes sorpresivamente saltasen entre los tejados rojos, llamándonos la atención sobre una que otra característica notable de su arquitectura.

Esta impresión de "ciudad-encantada" se hace aún más fuerte durante las fiestas navideñas. Normalmente, las primeras nevadas se esperan para esta época.

Cuando caen los copos blancos y ya no se derriten más, todo adquiere un brillo mágico y nos ponemos muy contentos porque tendremos una Navidad blanca.

El aire se llena de olor a pino, ya que en las terminales de autobuses y trenes se ponen a la venta los arbolitos vivos que decorarán nuestros hogares.

La ciudad vieja se viste de fiesta. El edificio del municipio, las calles más importantes y la plaza principal se engalanan con guirnaldas de luces.

Todos los años en el centro de la plaza se instala un enorme pino iluminado con miles de candelabros. Aparecen de a poco en coloridos puestitos los vendedores de castañas calientes, de vino hervido y de artesanías tradicionales. A veces escuchamos con tristeza en las noticias, que gente que vive en la calle ha muerto congelada, pues o no pudo llegar o no estuvieron dispuestos a ingresar en uno de los refugios que el estado asegura para este propósito.

En la Nochebuena hay un concierto y coro de cánticos navideños en la plaza principal. La mayoría de las familias pasan esta noche en el círculo más íntimo. Luego, el "primer día de Navidad" (25 de diciembre) se visitan entre los parientes más cercanos, y al día siguiente, el "segundo día de Navidad" ya está dedicado a los amigos y vecinos. En Hungría, ¡el feriado es de tres días!

Las amas de casa hacen una enorme limpieza antes de las fiestas. Ya un mes antes empiezan los preparativos para que todo quede brillante. ¡La mesa navideña y los dulces son muy importantes! El menú, en general, se adapta a este clima y se preparan enormes cacerolas de "niños envueltos", o "sopa de pescadores", también "chuletas de cerdo", "pollo o pavo relleno" y, por supuesto, es infaltable el tradicional "beigli" (arrollado de nuez o semillas de amapola) u otros postres como el "gesztenyepüré" (crema de castañas con ron y crema batida), o el "mákos guba" (postre de crema de vainilla, con semillas de amapola y nuez sobre una base tipo vainillas argentinas)...

En las distintas congregaciones (Szentendre es la ciudad que más iglesias y museos tiene en el mundo en relación a sus metros cuadrados), la ortodoxa, la católica, la luterana, la reformada y la bautista reciben a sus fieles en cada uno de los tres días festivos. Las enormes campanas tañen y llenan el aire de una música muy especial...

Las escuelas cierran sus puertas para las vacaciones de invierno. Pero antes celebran con los más chiquitos "las pesebres vivientes", que tradicionalmente se solían representar al aire libre y con elementos folklóricos de cada región. Los más chiquitos reciben los regalos „del Niño Jesús" (ya que en Hungría el Papá Noel viene en la noche del 5 al 6 de diciembre */ ver nota aparte p.SP II. La R.)* y la Noche de los Reyes Magos no se festeja como en la Argentina. ¿Qué son estos regalos? Pues trineos, gorros y mitones calentitos, dulces - ¡y muchos libros! La mayoría de los húngaros regala sobre todo... ¡cultura! Muchos libros, y música en CD y en cassettes. Hay grandes ferias callejeras para este propósito.

Lamentablemente, la fuerte influencia de la TV aquí también se hace sentir y gracias a ella muchas familias se dejan llevar por el alocado consumismo. En la capital ya se han implantado costumbres bastante americanizadas.

La misma plaza, con el toque mágico de la nieve recién caída y el Árbol de Navidad comunitario

Pero lo realmente importante en todo esto no es cómo festejamos la Navidad en las distintas partes del mundo, sino ¡*Lo que* festejamos! Y no nos olvidemos en medio de tantas costumbres y usos distintos que nuestro Cristo Redentor nació y vivió para cada uno de nosotros y para todos los pueblos del mundo, y sembró AMOR.

Con cariño, Anikó de Emődy,
vecina de Szentendre

Sándor Petőfi:

Árbol seré (1845)

(Fa leszek, ha…)

Árbol seré, si tú eres flor,
y seré flor si eres rocío.
Rocío seré si fueses sol:
únanse así tu ser y el mío.

Si fueras, niña, paraíso,
en astro me convertiría.
Si fueses, niña, infierno, piérdeme,
y únanse así tu alma y la mía.

(Versión: Eliseo Diego)

Budapest: Belleza y contrastes de una ciudad

DIARIO DE VIAJE por Andrés D'Alesandro, en ocasión del viaje de la SELECCIÓN NACIONAL de fútbol (Clarín)

Hay que decir que la ciudad no deslumbra pero tiene la belleza de los contrastes. Que el Danubio no es azul. Que está lleno de japoneses. De italianos. Y de españoles. Que los húngaros se empeñan en hablar y escribir en húngaro cuyo alfabeto se amplía por los significados de diéresis y acentos. Como en el fútbol, todo depende de cuándo y dónde se pongan. Y como en el fútbol, hay que parar y mirar para tratar de entender a los nativos sibilantes. Ellos sabrán lo que dicen, pero lo dicen suavemente, como si deslizaran las palabras cuando hablan o responden el saludo del ignorante argentino que sólo apela a inclinar levemente la cabeza. Como si los húngaros fueran japoneses, quienes cortan el aire con el tono de abruptos agudos y graves. Parece un coro de grillos (ah, esa vana música) el rumor multiétnico de los viandantes en la Meca turística de Budapest, en la zona del Castillo, esos restos de la residencia de verano de los Habsburgo quienes se corrían hasta cuando se aburrían de los salones de Viena. Son grillitos cuchicheando junto a la iglesia de San Matías donde algunas placas mencionan dos palabras inquietantes (hitleri y stalini) en las que, claro, nadie repara porque obliga a no entender lo que sigue.

Puente de las Cadenas sobre el Danubio. Atrás, el Parlamento

Se entienden, por supuesto, las voces italianas que inevitablemente llegan acompañadas de algún gesto con los brazos. Y las castizas, desde luego, más amigas al oído sudamericano del cual uno puede servirse para ratificar la clara superioridad de los argentinos sobre el resto del mundo. Lo comprobó esa señorita asturiana a quien la máquina le devolvía invariablemente el billete de 1000 florines que proporcionaba el ticket de acceso a la vista panorámica de la pasarela del Castillo. Probaba y nada, la pobre mujer mientras detrás, esperaba el argentino. Y detrás del argentino los pacientes japoneses, los ansiosos italianos, turcos simpáticos y también sibilantes. Y probaba. Y nada. Casi 30 personas se arremolinaron observando la escena. La mujer se entregó, dio paso y el billete del argentino entró como por un tubo. Casi como un desafío, la señorita española invitó al argentino a que intentara sacarle el ticket. Y uno, argentino, no podía hacer otra cosa que mejorar la calidad de vida de la humanidad: allá fue la asturiana con su ticket, obtenido en el primer y único intento de su favorecedor.

Original concierto holandés-húngaro

Concierto barroco en el Centro Naval, Buenos Aires
Graciela Oddone, soprano
Laura Domínguez, contralto
Osvaldo Ledesma, tenor
Norberto Marcos, barítono
Voces masculinas de CORAL HUNGARIA
Ramiro Albino, flauta dulce
Hernán Vives, laúd
Oleg Pishenin y Carlos Cosattini, violines
Gabriela Gariglio, viola
Martín Fernández, violoncelo
Eduardo Bonapartian, bailarín solista
Sylvia Leidemann, dirección general y continuo en clave
Organizado por **Ars Hungarica**
Auspicio de las embajadas de los Países Bajos y de Hungría, con presencia de sus diplomáticos

1ª parte: Música neerlandesa del S.XVII. Obras de Jacob Van Eyck, N. Valet, Jan Sweelinck, B.F. de Bruin y E. Adriensen. Al cierre, Duysend Kusjes de Cornelisz Thymensz Padbrué (1631)

Protagonista de esta 1ª parte fue la música de la intimidad de los hogares holandeses del S.XVII que ocupaba un tiempo importante del quehacer y creación musical en esa época. A la sazón, se desarrolló una clase burguesa pudiente y de gustos refinados. Los salones estaban repletos con muebles tallados en maderas preciosas, ricos tapices, alfombras orientales y hermosos instrumentos musicales. Todo ello quedó fielmente traducido en las delicadas obras brindadas.

La música holandesa cerró con DUYSEND KUSJES (Mil besitos) de Cornelisz Padbrué – también "Zesde kusjes" o Suaves besitos, tierna y deliciosa fantasía cual perlitas en filigrana dedicada a la damisela Adriana van der Bergh. *(El texto entero de este poema está a disposición, en la Redacción).*

2ª parte: Música de Hungría: danzas verbunkos y canciones de soldados. Con elementos comunes al lenguaje musical de la danza, retomados por autores occidentales reconocidos.

El entusiasmo contagioso de la soldadesca puso de buen humor al público. Buen reflejo de la Europa del renacimiento, estas obras se remontan a la danza húngara *hajdú* del temprano S.XVII. Por su difusión cada vez mayor, también se llegó a ejecutar la música de *verbunkos* (o danza de reclutamiento) en los palacios, lo que indujo hasta a un Haydn a incluir este estilo en varias de sus obras, que llegaron a Sudamérica a través de la corona de España, por intermedio de los jesuitas de la Europa Central, enviados a las misiones americanas. Esta interrelación conduce a que en los archivos musicales de las Misiones de Chiquitos en Bolivia se encuentren seis cuartetos de autor desconocido cuyas características musicales responden al lenguaje centroeuropeo mozartiano y haydniano. En la versión de uno de esos cuartetos, en transcripción y reconstrucción de Sylvia Leidemann, pudieron detectarse claramente netas reminiscencias húngaras, tanto como, luego, en el *Rondo all´Ongarese* del trío de Haydn.

En ambas partes, las obras fueron magistralmente interpretadas por todos los ejecutantes, brindando gran regocijo a la audiencia. Para subrayar especialmente la conexión histórica más que amistosa de ambos países auspiciantes de este concierto, repetiremos aquí una anécdota del S.XVII:

El 11 de febrero de 1676, el Almirante De Ruyter, cuya flota se hallaba anclada en la Bahía de Nápoles, se enteró de que 26 predicadores de la Iglesia Reformada húngara estaban encerrados en la cárcel de la ciudad y que serían utilizados como esclavos de galeras hasta su muerte. Entonces el almirante holandés exigió su liberación inmediata, para el mediodía del día siguiente. Al negarse la ciudad a hacerlo, a las 12 en punto, De Ruyter dio la orden a su mejor artillero de descabezar la torre de una iglesia.

Una vez derrumbada la torre con gran estrépito, los infelices prisioneros fueron entregados *stante pede* (de inmediato) al ilustre marino. De Ruyter regresó a los húngaros a su patria.

En la ciudad húngara de Debrecen ("la Roma protestante") existe una columna de piedra y, sobre ella, una placa de bronce con la imagen de un navío, y un epígrafe que dice: "De Ruyter Mihali hollandi tengernagy" (Contralmirante holandés Miguel De Ruyter). En el dorso de la columna otra placa de metal refiere todo este suceso.

Miklós Székásy

CARTA DE LECTORES

Señora Directora:

En abril de 2003 me diagnosticaron cáncer pulmonar. Uno de los peores, repetían los médicos, respaldados por aterradoras estadísticas. Me extirparon medio pulmón izquierdo.

La primera reacción es de desconcierto absoluto. Luego, el miedo se apodera de cada una de nuestras células, de nuestra respiración, de nuestras acciones y pensamientos, de lo que somos o fuimos. El miedo nos detiene. El mundo se detiene.

Y entonces, casi sin saber cómo, nació (¿o la inventé yo?) una utopía, una desmesura, un sueño enorme - pero siempre alcanzable, como todos los sueños. A ocho meses de operado me dije que entrenaría hasta escalar el Aconcagua. Tantas veces solemos comprar sueños insignificantes, pequeños y que ni siquiera nos pertenecen. ¿Por qué no, entonces, inventar uno enorme, pero que sea enteramente propio?

Comencé a correr, cada día un poco más y cuando mis costillas dolían pensaba en esa cumbre, cuando el aire me faltaba veía la majestuosidad de los paisajes de mi montaña y cuando el cansancio parecía vencerme, imaginaba las piedras, el hielo, el cielo azul y mis dos hijas alentándome: ¡vos podés, Papá, vos podés! Así corrí cerca de 1000 km.

Convertí al Aconcagua en una medida, una peregrinación o tal vez una excusa, y sabía que antes de subir la montaña tenía que hacerla crecer dentro de mí. Sabía que con cada paso que me acercaba a ella, me alejaba del cáncer. Con ayuda de mi mutual salimos a entrenar y caminé 150 km en ocho días, soportando temperaturas de 25 grados bajo cero y llegué a casi 5000 metros de altura.

Cuando uno siente miedo trata de aferrarse y quedarse inmóvil y así cree estar seguro. Pero en la montaña no es así. Ahí las piedras están sueltas y hay que cruzarlas rápido, y con poco equipaje, para que nada se desmorone. No hay que tratar de sentirse seguros. Hay que avanzar.

Igual que en la vida. No trato de vencer al cáncer porque fui yo mismo quien lo generó, preferí entonces **salir a ganarle a la vida** y girar, como gira el viento en mi montaña.

Cuando lean esto probablemente esté camino a la cumbre. Ahí, me espera Dios, ahí se hará el encuentro a pesar de que siempre estuvo conmigo y me protegió y acompañó en cada uno de mis pasos.

Péter Czanyó

(N. de la R.: Péter Czanyó es hijo de Adrián Czanyó, director del Dél-Amerikai Magyar Hírlap durante 27 años, hasta enero de 2004. Le agradecemos compartir estas fuertes vivencias con nosotros).

Señora Directora del periódico Argentínaí MAGYAR HÍRLAP

Buenos Aires:

Tengo el agrado de dirigirme a ti en nombre de la Comunidad Húngara del Paraguay con el objeto de agradecer infinitamente tu generosidad al enviarme durante varios meses el periódico Magyar Hírlap y permitirnos de ese modo tener una copiosa información de lo que acontece en especial con la comunidad húngara en la Argentina, además de la inclusión de algunas notas referidas al Paraguay, Uruguay y Brasil.

Es para nosotros un vínculo muy importante contar con este periódico, además del Hungargennews que recibimos por correo electrónico, que - según tenemos conocimiento - se dejará de publicar.

(¡Afortunadamente, parece que encontramos una solución para seguir, a partir de marzo próximo! La R.)

Nuestra pequeña comunidad del Paraguay cuenta con pocos medios y hacemos lo posible para mantener latente este amor a nuestra madre Patria. Queremos seguir conservando el orgullo de ser húngaros y esto se consigue solamente practicando el amor a nuestra tierra, como el jardín de nuestra casa, que si dejamos de regarlo y atenderlo irremediablemente se secará. Valoramos tu esfuerzo en pro de la difusión y fortalecimiento de nuestra Nación, y te reiteramos nuestra gratitud por este apostolado.

Nuestra Asociación obtuvo su Personería Jurídica en octubre de 1996; desarrollamos actividades para promover el conocimiento de nuestra madre Patria y el acercamiento entre los húngaros y sus descendientes en nuestro país. Como no tenemos local propio, los archivos de nuestra Entidad se conservan en mi oficina particular y las reuniones de la Comisión Directiva se realizan en el domicilio de nuestros miembros en forma rotativa. Te mandaré la nómina de sus integrantes próximamente.

Como por razones de orden económico no nos es posible suscribirnos, leeremos las ediciones subsiguientes del Magyar Hírlap a través de Internet. También nosotros seguiremos proveyéndoles de la información de nuestras actividades y los acontecimientos más importantes de nuestra colectividad.

Agradeciéndote por tu atención dispensada aprovecho la oportunidad para saludarte con mi mayor estima y consideración y reiterarte, a título personal, mis mayores felicitaciones por ese gran esfuerzo que estás desarrollando al frente del periódico.

Gábor Póka,
Presidente de la Asociación Húngara del Paraguay

Péter Czanyó en Unicenter: Charla sobre Cáncer de Pulmón y tabaquismo, auspiciado por una gran compañía farmacéutica suiza. Así difunde los conocimientos sobre la terrible dolencia y lo que acarrea el cigarrillo. Después de esta tarea esclarecedora, emprende su entrenamiento en sus amadas montañas... ¡Felicitémoslo por su temple y su misión comunitaria!

¿Cómo empezó lo de "Papá Noel" (del Père Noël francés), "Santa Claus" o – como en los EE.UU. - "Santa" (del Nikolaus alemán)?

Debemos remontarnos a la figura de San Nicolás de Bari, obispo de Mira (Licia), muerto hacia el año 352. Fue perseguido por el emperador romano Diocleciano.

Además de ser el patrono de la navegación, fue protector y benefactor de la infancia.

Cuenta la leyenda que todos los años antes de la Navidad salía a distribuir comida y regalos entre los niños.

Así es como se convirtió en el **Mikulás húngaro**, que festejamos en su día, el **6 de diciembre.** Este año, también viene a visitar a nuestros niños en la Gran Feria de Navidad del Club Hungária, el domingo 11 de diciembre a las 17 hs.

ALGO QUE QUITA EL ALIENTO....Cont. de pág. I

algo "supremo", luz, amplitud, espacio. El efecto al entrar era sencillamente **sobrecogedor**.

Mucha LUZ – todo mantenido en un tenue ocre. Todo forrado o cubierto de madera - perfume de madera fina. Los pisos de madera de cereza chilena, los asientos de madera de cereza húngara clara, también las paredes de maderas claras, y otras algo más oscuras, provenientes de Canadá.

La forma y las medidas de la sala hacen acordar a la nave principal de una iglesia gótica: 25 m de alto, con una platea de 25 m de ancho y 52 m de largo, sin pasillo en el medio, asientos laterales tipo palco, bordeando toda la circunferencia de la sala, con mirada hacia donde se ubica la orquesta. Una sala acogedora, no aplastante, con capacidad de hasta 2000 espectadores. Mi primera *asociación* –-típica al ver algo tan impresionante por primera vez - fue: "He aquí el sueño de Wagner, hecho realidad…" Wagner, al construir su *Festspielhaus* en Bayreuth, utilizó únicamente maderas para el interior de la sala, pretendiendo obtener de esta forma una acústica perfecta, parecida al interior de un violonchelo. Hoy día, con la técnica avanzada, el resultado es algo francamente **¡sublime!**

El concierto que presencié fue ejecutado por la Orquesta Filarmónica de Budapest dirigida por el mundialmente conocido Iván Fischer. El programa, clásico: Brahms, Schumann y Weber. El hecho de que yo no haya escuchado nunca las mismas obras con tal perfección de ejecución y sonido, no significa nada. Pero sí es importante saber que la Sala Nacional de Conciertos ubicada dentro del Palacio de las Artes tiene **la mejor acústica de todas las Salas de Conciertos contemporáneas del mundo**, en opinión de Russell Johnson de ARTEC, el constructor más importante de las últimas seis décadas de sonido y acústica, publicada

en el Wall Street Journal. Después de sus exitosas obras en los EE.UU., Inglaterra, Brasil y Suiza, se „encargó" de la acústica de esta Sala Nacional de Conciertos. El punto más novedoso de su construcción es el dosel acústico de 45 toneladas repartido en cinco paños movibles electrónicamente, colgados de 40 resortes de acero desde el cielorraso, asegurando de esta forma el "perfecto silencio", su meta principal.

El nombre, Palacio de las Artes, habla de "arte" en plural, ya que el Palacio alberga a tres salas independientes bajo el mismo techo: La ya descripta Sala Nacional de Conciertos para la música, El Teatro Festival para obras teatrales, ballet y comedias musicales, y el Museo Ludwig para el arte contemporáneo decorativo y plástico.

El Teatro Festival está provisto de las mismas innovaciones técnicas modernas de la Sala de Conciertos. El Museo Ludwig ocupa 3 pisos. Para sus exposiciones, trabaja en colaboración con el Musée Pompidou de París. Es notable e impresionante su escalera de mármol blanco que baja los 3 pisos en línea caracolada (no se alarmen, ¡hay ascensor!) Los visitantes del Palacio pueden disfrutar también de una muy buena biblioteca, *boutiques* de libros y, para el descanso, cafetería con deliciosas tortas y bebidas.

Perspectiva de las escaleras

El *todo* forma una armoniosa unidad, gracias al hipermoderno pero, al mismo tiempo, majestuoso hall que los enlaza.

Los ciudadanos húngaros refunfuñaban cuando empezó todo este proyecto en los años 1996-97: *¿Quién pagará los costos?* Y se preguntaban, angustiados: ¿Se financiará con nuevos impuestos? El proyecto es realmente audaz, ya que se trata de crear y construir un "Centro Ciudad del Milenio" (Millenniumi Városközpont) con hoteles, parques, Centro de Convenciones, Casino y hasta un *spa*. ¿Se hará, y cuándo? Calculan que faltan años aún. Por ahora se terminó el Palacio de las Artes sobre 64.000 m2 por un costo de *32 mil millones de florines,* suma equivalente a unos 200 millones de dólares US. Es una coproducción del gobierno húngaro y la empresa privada Trigránit, a cargo del húngaro Sándor Demján. Para ejecutar la construcción, ganó la licitación una sociedad de 20 jóvenes arquitectos húngaros, Se llama, por sus dirigentes, Gábor Zoboki y Nóra Demeter: ZDAA (Zoboki-Demeter Associate Architects). Cuentan con 18 arquitectos adicionales

Después de haber contado el lado seco y realista de los sacrificios que hace Hungría por la *cultura*, tengo ganas de aumentar la envidia de todos nosotros agregando mi propia nostalgia. Unos días después del concierto, luego de una visita guiada a *todas* las instalaciones del Palacio, me dirigí a la terraza de la cafetería y disfruté de una copa gigante de puré de castañas con crema chantilly. Indescriptible.

Al escribir estas líneas, los últimos días de octubre, nos informó la Secretaría de Cultura de la Nación Argentina que se ve forzada a suspender las funciones y "bajar el telón" del Teatro Colón, nuestro orgullo y centro de arte -- ¿hasta cuándo? *(Al cierre de esta edición, la novedad era la reapertura y la promesa de reprogramación hasta fin de año, con resarcimiento de los maltrechos abonados. ¡Enhorabuena! La R.)*

Susana Bonczos

CARTA ABIERTA A CORAL HUNGARIA

No soy muy buena para escribir cartas, es difícil para mí. Mejor voy a ser breve y concreta.

Les quería decir lo mucho que me gusta el coro y lo contenta que estoy de cantar con todos ustedes. A mí nunca me gustó cantar en coro, probé varios coros y no me gustaba ninguno, hasta que encontré éste. Marcela Sotelano me insistió un par de veces que no sea tonta y que pruebe, que era un muy buen coro, que se trabajaba muy bien, que las obras eran buenas, que la directora, mejor aún… Así que me vine nomás para el coro.

En definitiva, ¡jamás me imaginé que me gustaría tanto cantar en coro! Estoy muy contenta con todo, me ayudó mucho a crecer musicalmente - ¡y en muchas cosas más! Además me sorprendí absolutamente con toda la cultura húngara y todas sus riquezas. No conocía nada de todo esto.

Y, lo más importante: me encantó la gente del coro. Es difícil que te caigan bien tantas personas, ¡pero yo he podido comprobar que es posible! Así que me quedé absolutamente encantada con este coro del que ahora formo parte.

No sólo no me imaginé jamás cantar en un coro sino menos que menos en húngaro... Pero en verdad es un enriquecimiento todo lo que aprendí en este año. No lo podría devolver ni en toda una vida. Así que les agradezco por recibirme, poder convivir con ustedes y por imbuirme de toda esta maravillosa música, cultura y hospitalidad húngaras. ¡Muchas gracias!

Victoria Adramelech

MIGAJAS...

...recogidas al paso

BUDAPEST… Y EVITA

En tiempos convertibles, Buenos Aires fue el escenario de Evita. Entonces, Madonna se instaló por una larga temporada en un hotel cinco estrellas con anexo palaciego, pagó suculenta cuenta en dólares y luego la filmación siguió en Budapest, que "daba" Buenos Aires por un costo bastante menor.

No es casual la asociación. Budapest tiene, como Buenos Aires, un fabuloso patrimonio arquitectónico del 1900, que se salvó de las bombas y de los developers inmobiliarios. Asociar la arquitectura de Budapest con la de Buenos Aires puede ser un interesante desafío para Domingo Culler, el próximo embajador ante el gobierno húngaro. Un modelo de acción para destacar ha sido el del embajador Juan Eduardo Fleming, que tendió un puente cultural entre Praga y Buenos Aires, primero con su proyecto de Borges y ahora con su apuesta por el arte argentino contemporáneo. *(Alicia de Arteaga, La Nación)*

Un futbolista legendario:

Las pertenencias de **Ferenc Puskás** no van a remate

Cerca de 100 objetos de Ferenc Puskás, que iban a ser subastados estos pasados días, integrarán un museo que se hará en Budapest en honor del famoso delantero. Una empresa de ese país pagó 150.000 euros por esas piezas. Puskás, una gloria del fútbol de su país y de Real Madrid, padece del mal de Alzheimer y necesita dinero para tratar su enfermedad. *(La Nación)*

Recuerdos de un inmigrante

Cuando **Juan Víctor Honf**i, húngaro de nacimiento, llegó a los ocho años a la Argentina en 1949, lo primero que conoció fue el Hotel de Inmigrantes, aquel mítico hotel que recibió a todos los extranjeros que vinieron **entre 1911 y 1952**. Allí se podían albergar sin costo hasta que conseguían casa y trabajo. "Conservo muchos buenos recuerdos: un quiosco con garrapiñada y unos chicos que vendían peras y manzanas. **Jamás había visto frutas tan grandes.** Me acuerdo también de los fideos macaroni *(¿no habrán sido espaguetis? La R.)* ¡Eran tan largos que nadie los sabía comer! El mozo explicaba que había que enrollarlos en el tenedor", cuenta.

Volvió emocionado allí mismo, pero esta vez fue para ofrecer las delicias de su país natal en uno de los 60 *stands* en la 6ª edición de la Fiesta de las Colectividades, organizado por la Dirección Nacional de Migraciones. Hay **60 puestos de artesanías y comidas típicas** de países como Grecia, Japón o Perú.

También está allí mismo el Museo de la Inmigración, abierto a las visitas, con su base de datos, con registros de todos los extranjeros que ingresaron a través del puerto, entre 1882 y 1931. Allí la gente puede consultar en qué barco y año llegaron sus antepasados, y así encontrar sus raíces. *(Según una nota de Nora Sánchez, Clarín)*
http://www.clarin.com/diario/2005/10/30/laciudad/h-05201.htm

Nos escriben . . .

NOTICIAS DEL PARAGUAY

Estimados amigos de la Comunidad Húngara del Paraguay:

El Embajador de Hungría, D. Mátyás Józsa, presentó sus cartas credenciales en el Palacio de Gobierno el 4 de noviembre pasado. Luego se procedió a colocar una ofrenda floral en el Panteón de los Héroes (foto).

Numerosos miembros de esta comunidad pudimos compartir este gran momento.

Cordiales saludos,

Arq. Gábor Póka,
Presidente de la Asociación
Húngara del Paraguay

En un espléndido cierre del Ciclo 2005 de Música Sacra en la Parroquia San Juan Bosco se presentó el **Coro de la Universidad Nacional del Sur** de Bahía Blanca dirigido por Carmelo Fioriti junto con **Coral Hungaria** dirigido por Sylvia Leidemann. Se escucharon obras del barroco eslovaco y húngaro. Auspiciado por las embajadas de ambos países.

La reseña se publicará en el próximo número.

Los encuentros de esgrima de este mes nos dieron algunas satisfacciones.

El 22 de octubre se disputó la cuarta fecha del GRAN PREMIO de la FECBA en el CeNARD. Aquí, ESTEBAN GAVAJDA obtuvo el 2º puesto, con el cual, en la sumatoria de las competencias del año, ¡se ubica 1º en sable masculino en el año 2005!

Del 25 al 31 de octubre se realizó el XXº CAMPEONATO PANAMERICANO JUVENIL Y CADETES en Cali, Colombia. En espada juvenil ZSOLT GÁSPÁR obtuvo el 3º puesto para la representación argentina (foto).

El 5 y 6 de noviembre en Gimnasia y Esgrima de Buenos Aires tuvo lugar el TORNEO INTERCOLEGIAL FECBA 2005, en el cual LÁSZLÓ GÁSPÁR obtuvo el 1º puesto en su categoría.

¡Felicitaciones a nuestros deportistas!

NOTICIAS DE ESGRIMA
- VÍVÁS -
* un deporte moderno *
FORMACIÓN - RECREACIÓN - COMPETENCIA DE ALTA PERFORMANCE
CLUB HUNGÁRIA - PJE. JUNCAL 4250, OLIVOS
A partir de los 8 años - ambos sexos - florete, espada y sable.
Miércoles de 18 a 20.30 hs.
Sábados de 15 a 19 hs.
Maestros : Juan Gavajda - Ignacio Solari
INFORMES: Henriette Várszegi - henriette@arqa.com – Tel. 4461-3992

ESEMÉNYNAPTÁR DECEMBER

December 2, péntek, 20 óra: CORAL HUNGARIA KONCERT AZ ERDÉLYI ÁRVÍZKÁROSULTAK JAVÁRA. Evangélikus Egyház
December 8-11: KARÁCSONYI VÁSÁR a Hungáriában (részletek a címlapon)
December 11, vasárnap, 17 óra: MIKULÁS A HUNGÁRIÁBAN. Feliratkozás: Lindqvist Pía: 4791-4435
December 11, vasárnap, 12.30 óra: SZENT ISTVÁN KÖR ÉVVÉGI EBÉDJE a Szent László Kollégiumban (4799-5044 / 4799-6141)
December 15, csütörtök, 17 óra: ZIK BETLEHEMEZÉS AZ ÖREGOTTHONBAN
December 18, vasárnap, 10 óra: ZIK BETLEHEMEZÉS A REFORMÁTUS EGYHÁZBAN
December 18, vasárnap délt ől: ZIK KARÁCSONY és a 39.sz. LCSCS. 50. ÉVFORDULÓJA PLÁTANOSON
December 18, vasárnap 12.30 óra: ÉVVÉGI EBÉD VALENTÍN ALSINÁN
December 19-23: KISCSERKÉSZTÁBOR Lujánban
December 31, szombat, 21 óra: SZILVESZTER EST A HUNGÁRIÁBAN. Vacsora és tánc
2006. január 4-15: DÉL-AMERIKAI JUBITÁBOR San Martín de los Andesben

A HUNGÁRIA EGYESÜLET szeretettel meghívja tagtársait és barátait SZILVESZTERI MULATSÁGRA
Köszöntsük együtt az Újévet családi körben! Hozzuk el barátainkat!
Kellemes zene, tánc, vacsora 21 órától kezdve
Pje. Juncal 4250, Olivos
Asztalfoglalás Omárnál – Tel. 4799-8437 és 4711-0144

Exquisitas Tortas Húngaras

Recetas de la Sra. de Bakos
haga su pedido al
4799-3482

Restaurante
CLUB HUNGÁRIA
Pasaje Juncal 4250 - Olivos
Concesionario R. Omar Giménez
Abierto todas las noches, excepto lunes.
Sábados y domingos almuerzo y cena
Reservas al: 4799-8437 y 4711-0144

CALENDARIO DE DICIEMBRE

ver direcciones bajo Nuestras Instituciones en la pág. 8

Viernes, 2 de diciembre, 20 hs.: CONCIERTO A BENEFICIO DE LAS VÍCTIMAS DE INUNDACIONES EN TRANSILVANIA. Iglesia Evangélica Luterana, Amenábar 1749, Capital
Jueves 8 a domingo 11: FERIA DE NAVIDAD en el Club Hungária (ver horarios en recuadro 1ª pág.)
Domingo 11, 17 hs.: PAPA NOEL EN EL CLUB HUNGÁRIA. Anotarse: Sra. Pía: 4791-4435
Domingo 11, 12.30 hs.: CENA DE FIN DE AÑO DEL CÍRCULO SAN ESTEBAN. Colegio San Ladislao. Reservas: 4799-5044 / 4799-6141
Jueves 15, 17 hs.: PESEBRE VIVIENTE Y VILLANCICOS DEL ZIK EN EL HOGAR DE ANCIANOS
Domingo 18, 10 hs.: PESEBRE VIVIENTE Y VILLANCICOS DEL ZIK EN LA IGLESIA REFORMADA
Domingo 18, a partir del mediodía: PLÁTANOS: NAVIDAD ZIK Y 50º ANIVERSARIO DE LAS GUÍAS Nº 39. En húngaro
Domingo 18, 12.30 hs.: DESPEDIDA DEL AÑO EN VALENTÍN ALSINA. Almuerzo festivo
Lunes 19 a viernes 23: CAMPAMENTO DE LOBATOS en Luján
Sábado 31, 21 hs.: DESPEDIDA DEL AÑO EN EL CLUB HUNGÁRIA. Cena y baile
2006, 4 al 15 de enero: GRAN CAMPAMENTO JUBILAR en San Martín de los Andes

2005 ¡VENGA A FESTEJAR EL FIN DE AÑO EN EL CLUB HUNGÁRIA! 2006
Ambiente familiar. Traiga a sus allegados y amigos
Música agradable, baile, cena a partir de las 21 hs.
Pje. Juncal 4250, Olivos
Reservar mesa: Omar Tel. 4799-8437 y 4711-0144

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK: JANUÁR-FEBRUÁRI KETTŐSSZÁM JANUÁR 25-ÉN KÉSZÜL EL ÉS KERÜL POSTÁZÁSRA

PIMPI
Méz (miel)
Pempő (jalea real)
Virágpor (polen)
Propolisz (propóleos)
Ózdy Sándor - méhész
4730-1530

NUESTRA PRÓXIMA EDICIÓN SERÁ EL NÚMERO DE ENERO-FEBRERO SE IMPRIMIRÁ Y ENVIARÁ PARA EL 25 DE ENERO

Ars Hungarica
ASOCIACIÓN CIVIL DE MÚSICA Y CULTURA
Cuba 2445 - C1428DHR Buenos Aires, Argentina
Tel.: (54-11)4785-6388 / 4782-9165 - Fax: (54-11)4788-3226
sylvialeidemann@fibertel.com.ar szekasym@xlnet.com.ar

LUMILAGRO
VA CON VOS. SIEMPRE.

EN ARTES CULINARIAS,

NIVEL INTERNACIONAL.
www.mausiweb.com
MAUSI SEBESS
Av. Maipú 594 Vte. López, Bs. As. Tel: 4791-4355 y rotativas

¡Ayúdenos a encontrar más publicidad para la colectividad húngara! Gracias.

ERDÉLYI
Venta y Alquiler de Propiedades
4229-8433
4205-1173

Relojería Fülöp Sándor
Compra oro, alhajas, brillantes, relojes Rolex, Patek Philippe, Tag Heuer, etc. Tasaciones a domicilio, absoluta reserva.
Libertad 282 1º piso Loc.50 Capital - Tel: 4382-3358
alejandrofulop@hotmail.com

Valeria De Pataky
Lic. en Psicología (UBA)
Jóvenes y adultos
Consultorio 4787-1793
155-046-5214

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4581- 8895
15-5026-4512

Marko Vombergar
fotografía profesional
4650-9040
155-502-7292
marko@foto.com.ar
www.foto.com.ar

PLAYTRONIC S.R.L.
Experiencia en entretenimientos

Cierre de próxima edición enero/febrero: 28 de diciembre
(fecha tope de la Redacción para recibir material y/o datos a publicar)

HKK
BIBLIOTECA HÚNGARA
En el Club Hungária
(Pasaje Juncal 4250, 1° piso, Olivos. Tel.: 4799-8437)
Horario de atención al público:
los viernes de 19 a 21 hs. Para concertar otros horarios:
4798-2596 ó 4723-3655 haynal@fibertel.com.ar

¡Aprenda idiomas!
húngaro e inglés
María M. de Benedek: 4799-2527 - mbenedek@arnet.com.ar
húngaro y castellano
Susana B. de Lajtaváry: 4790-7081 - sbenedek@arnet.com.ar
Dora Miskolczy: 4503-0402 - teodorami7@yahoo.com.ar

Piroska Meleg & Asociados
Gestión Estratégica del Capital Humano.
Nuestros Servicios:
- Asesoramiento en Procesos de Fusiones y Adquisiciones
- Gestión del Capital Intelectual
- Gestión por Competencias
- Coaching Gerencial
- Programas de Capacitación Vivenciales
- Selección de Personal y Outplacement
- Evaluaciones Individuales y Grupales

O'Higgins 2056 4° P of 1 (C1428AGF) Capital
Telefax: 4781-3179 E-mail: info@piroskayasociados.com.ar
Internet: www.piroskayasociados.com.ar

Para suscripciones y publicidades infórmese en ↴

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Periódico húngaro de la Argentina
Directora: Susana Kesserű de Haynal - haynal@fibertel.com.ar
Administración: Trixi Graul de Bonapartian
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 **amagyarhirlap@yahoo.com**
www.hhrf.org/amh **www.lamoszsz.hu/amh**
http://epa.oszk.hu/amh